MIDSOMMER
Et scenarie af Mikkel Baekgaard

Indhold

Indhold	2
Indledning	3
Hovedpersonerne	6
Fejringen af midsommer	8
Sådan spilleder du scenariet	9
Hovedtemaer og konflikter	12
Briefing og casting	15
Første akt - Lasse vender tilbage	18
Stikord og tips til første akt	21
Anden Akt - En slags dagligdag	22
Stikord og tips til anden akt	24
Tredje akt - Graven skal fyldes op	25
Stikord og tips til tredje akt	28

Roller

Lasse

Lene

Liv

Jesper

Oversigtsark

Foromtale

Før spilstart - Briefing og casting

Hovedtemaer og konflikter + Værktøjer

Første akt - Lasse vender tilbage

Anden Akt - En slags dagligdag

Tredje akt - Graven skal fyldes op

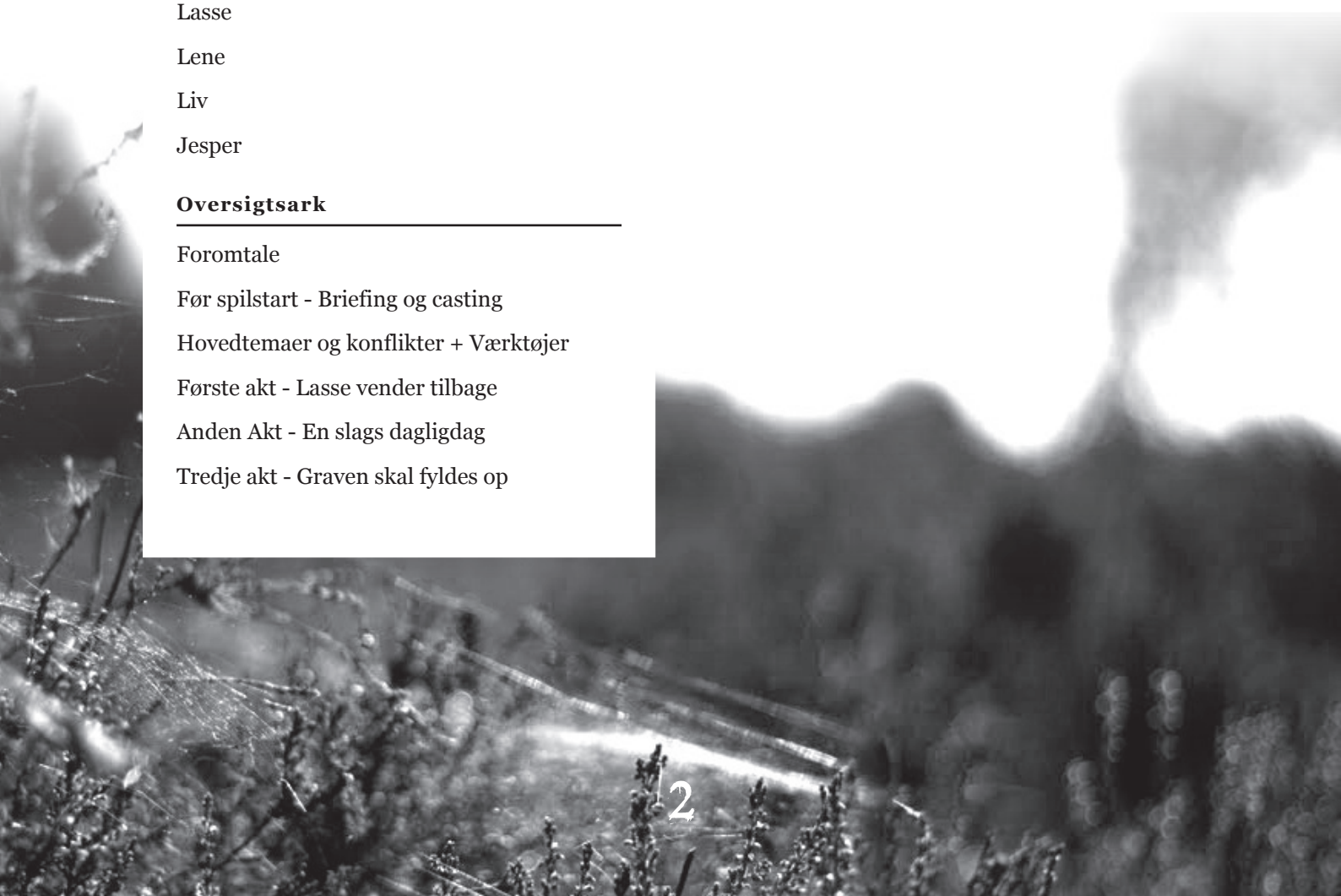

Indledning

Midsommer er en trist kærlighedshistorie med uhyggelige undertoner om en familie, hvor en afdød mand en dag kommer tilbage fra de døde. Fokus er på de fire karakteres relationer, deres følelser og hvordan de håndterer og reagerer på, at en død mand vender hjem.

Scenariet er et intenst kammerspil og et sørgeligt melodrama på samme tid. En knugende midsommerhede og et hus langt ude på landet sætter scenen for spillet, som udelukkende udspiller sig i og omkring huset og med de fire hovedpersoner som eneste karakterer.

Historien

I et hus på landet bor Lene og hendes teenagedatter Liv. Her kæmper de med sorgen, efter at Lasse, Lenes mand og Livs far, døde for fem år siden. Herude er de to gledet mere og mere fra hinanden i deres forsøg på at håndtere tabet på hver sin måde.

Lenes nye kæreste Jesper er for nylig flyttet ind i huset, og sammen gør de tre i huset klar til at fejre midsommer - en tredages højtid, hvor man mindes de døde og fejrer, at dagene er lange og nætterne korte.

Den første midsommeraften sker dog noget, som ingen forventer eller tror er muligt: På femårsdagen for sin død rejser Lasse sig fra sin grav i haven

Midsommer

Tekst, ide, personer, design, fotos og layout

Mikkel Bækgaard

Korrektur

Line Hvid

Spiltestet af

Alex K. Uth
Danny Meyer Wilson
Sidsel Lundahl
Sarah Cederstrand

Luciano Foschi
Luisa Carbonelli
Mads Egedal Kirchhoff
Terese Nielsen

Tak til

Signe Løndahl Hertel for skarpe ideer om, hvad der sker ved Midsommer.

Alex K. Uth, Anne Vinkel og Denise Brødløs Færge for kyndig tekstfeedback.

Agnes og Albert for deres historier om Spøgelse-Ven.

Midsommer er inspireret af tv-serien Les Revenants, men er på ingen måde en adaptation.

og er levende, som om intet har været hændt ham. Lasse vender tilbage til huset, hvor han finder sin datter og kone sammen med Jesper, den nye mand i huset.

Spørgsmålet er nu, hvordan de enkelte personer reagerer. Kaster Lene sig i favnen på sin ellers afdøde mand? Hvad mener Lasse om en ny mand i huset? Hvordan har Liv det med, at den far, hun inderligt har savnet, er vendt tilbage, samtidig med at en ny potentiel faderfigur er dukket op? Og hvordan vil Jesper håndtere, at en afdød mand fra fortiden dukker op for at leve blandt hans nye familie?

Hvem skal leve videre sammen i huset, og hvem skal til sidst tage den tomme plads i graven nederst i haven?

Hvad ingen af dem endnu ved er, at de kun har tre dage og tre aftener sammen. På tredjedagen må Lasse lægge sig i sin grav igen, medmindre en af de andre hovedpersoner vil tage hans plads i graven i stedet.

Univers og stemning

Stemningen i scenariet er intens og tung og med et snert af gys.

Scenariet udspiller sig i en magisk-realistisk udgave af nutidens Danmark. Her kan en død mand rejse sig fra de døde uden dybereliggende forklaring, og midsommer markerer en kortvarig åbning mellem de dødes og de levendes rige.

Vi er langt ude på landet i et idyllisk beliggende hus med smukke solnedgange og en stor have. Det er højsommer, da scenariet udspiller sig, men vejret er trykkende, og på trods af sommeridyllen er vejret og huset klaustrofobisk. Nætterne er stegende hede, og det kan være svært at sove i de svedige lagner omgivet af sværmende fluer, der drages af fugtig hud.

Tema

Midsommer er et scenarie, der tegner alle gråtonerne op i forhold til kærlighed, sorg, troskab og forpligtelser. Scenariet handler helt grundlæggende om, at folk, man elsker, måske kan få et bedre liv, uden at man selv er en del af det? Kan man give afkald på sin kærlighed - af kærlighed? Vil man ofre sin egen lykke for at gøre andre lykkelige.

Er det fx muligt for Lene både at forfølge sin længsel efter kærlighed og samtidig sikre Liv et så lykkeligt liv som muligt? Kan Lasse acceptere, at han måske hjælper sin familie bedst ved at vende tilbage til sin grav? Vil Jesper kunne leve med, at Lene måske vil være mere lykkelig sammen med sin afdøde mand Lasse? Og kan Liv komme overens med, at hendes mor har brug for kærligheden til Jesper og Lasse, og at Liv selv dermed ikke får den opmærksomhed, hun ellers hungrer efter?

Overnaturlige elementer uden forklaring

Der er ingen forklaring på de overnaturlige fænomener, der finder sted i dette scenarie. Hvorfor Lasse pludselig kan rejse sig fra de døde, er der ingen, der ved - heller ikke han selv. Sådan er det bare. Hvad han forventes at opnå med det, er der heller ingen forklaring på.

Spillerne og deres roller må meget gerne tolke på dette i løbet af spillet og komme med forsøg på forklaringer. Men det er vigtigt, at scenariet ikke udvikler sig til at forsøg på at opklare et mysterium og bekæmpe en ydre, mystisk fjende.

På samme måde er der heller ingen forklaring på, hvorfor at en af de fire hovedpersoner skal lægge sig i graven til sidst. Sådan er det også bare.

Struktur

Scenariet er opdelt i tre akter, ét for hver af de tre dage, som historien udspiller sig over.

Akterne forløber kronologisk og har en relativ fri struktur, hvor det i høj grad er spillernes inputs og hovedpersonernes relationer, der skaber spillet og de enkelte scener. Hver akt er dog bundet op på visse faste scener - ofte i forbindelse med de traditioner, der er forbundet med at fejre midsommer i denne udgave af nutidens Danmark.

Udover det direkte spil mellem de fire hovedpersoner bliver spillerne løbende bedt om at fortælle om deres karakterers fortid og følelser. På denne måde bliver rollernes relationer, konflikter og følelser uddybet gennem spillet, og historien kan få flere nuancer og blive mere kompleks.

I ***første akt*** er Lene, Liv og Jesper i gang med at markere femårsdagen for Lasses død, da han pludselig vender tilbage. Hvordan reagerer de fire hovedpersoner på Lasses tilbagevenden?

I ***anden akt*** er det en ny dag, Lasse er stadig levende, og midsommerens lys er på sit højeste. En form for normalitet er ved at indfinde sig, og rollerne skal begynde at overveje, hvad der nu skal ske? Sidst på dagen begynder en foruroligende stemning dog at brede sig, og der kommer tegn på, at situationen ikke kan fortsætte.

Tredje akt står i det umuliges tegn, for hvem skal ligge i graven, for at de andre kan leve videre? Det går op for hovedpersonerne, at en af dem må vælge døden - og at det ikke nødvendigvis er Lasse. Scenariet kulminerer ved det store midsommerbål i haven, der markerer midsommerens afslutning.

Hovedpersonerne

De fire hovedpersoner er kernen i *Midsommer*. Det er deres følelser og relationer, der skaber dramaet, og det er deres spil med hinanden, som udgør scenariet. Der optræder ingen andre personer i scenariet.

Lasse

Lasse har været død i fem år. Han er begravet nederst i haven til det hus, som han og Lene købte sammen. Det var dengang, da Liv var lille, og der skulle ske noget nyt i deres ægteskab. Lasse husker forholdet til Lene som lykkeligt, men alt var bestemt ikke fryd og gammen. Ofte var Lasse dominerende, og han ønskede sig tættere kontakt til Liv.

Ingen aner, hvorfor Lasse en dag kan rejse sig fra de døde - heller ikke han selv. Men en dag står han ved siden af sin grav, forvirret og ydmyg over det, der netop er sket. Han kan se huset og sin familie, der går rundt indenfor.

For Lasse handler scenariet om at finde ud af med sig selv, hvad han vil have ud af at være genopstået fra de døde. Handler det om at genfinde forholdet til Lene og smide den nye mand Jesper på porten? Eller handler det om komme tættere på Liv og måske hjælpe hende ud af sin ensomhed?

Lasse ved ikke, hvor længe han har blandt de levende. Er det virkelig muligt for ham at fortsætte sit liv med sin familie, som om intet var hændt? Alt dette vil han finde ud af i løbet af scenariet - og vil han da kæmpe for sin plads blandt de levende, eller vil han acceptere, at han hører til i graven og til sidst vende tilbage til de døde?

Ikke bestemt, hvorfor Lasse døde

Hvorfor Lasse døde for fem år siden, ligger ikke fast. Der står ikke nævnt nogen steder, om det var en ulykke, lang tids sygdom eller måske endda selvmord. Det er op til dig og spillerne at få frem i spillet - hvis det da overhovedet er relevant. Måske vil spillerne bare komme med hentydningerne til det, eller måske vil I have behov for at slå det fast på et tidspunkt. Scenariet kan dog sagtens spilles, uden det nogensinde bliver diskuteret, hvorfor Lasse faktisk døde.

Lene

Efter Lasses død har Lene været fanget i sin sorg - en sorg, der har fyldt alt, og som har fået hende og datteren Liv til at glide fra hinanden. Lene har i sin desperation ikke magtet at håndtere både sin egen og Livs sorg. Hun har ikke magtet at tage nok hensyn til sin datters behov, når det har været nødvendigt.

Lene har dog fundet et nyt lys i livet, efter hun mødt Jesper, der netop er flyttet ind i huset. Han støtter hende og fylder hende med glæde - men han får hende også til at føle, at hun både svigter afdøde Lasse og Liv ved nu at være forelsket og glad.

Lene vil nemlig have det hele: Sin sorg, et nært forhold til Liv og en berusende kærlighed til Jesper. Men det er ikke nemt for hende, for Jesper har svært ved at forstå og acceptere den sorg, Lene stadig føler for Lasse. Og samtidig er hun fuld af dårlig samvittighed over for Liv. Hun ved godt, hun har svigtet Liv, men aner ikke, hvordan hun skal hjælpe og nå ind til hende.

For Lene handler scenariet om at finde ud af, hvad hun vil. Vælger hun det trygge nye liv med Jesper, selvom Lasse er tilbage? Eller vil hun vende tilbage til den mand, der har været væk i årevis og kostet hende så megen sorg? Kan det overhovedet lade sig gøre at genoptage kærligheden til en død mand? Samtidig skal hun til at finde ud af sit forhold til Liv. Kan hun både håndtere kærligheden til Jesper eller Lasse og være en nærværende mor for Liv? Kan hun lære at balancere sine egne behov med sine forpligtelser som mor?

Liv

Liv er en ensom teenagepige, der bruger meget tid på at sidde på sit værelse. Her tænker hun på døden og skriver opdateringer ud i et helt tomt, spøgelsesagtigt cyberspace, hvor ingen følger hende og ingen nogensinde svarer hendes desperate udråb.

Siden sin fars død har Liv følt sig helt alene. Lenes sorg har fyldt alt, og Liv har gjort alt for at trøste sin mor og hjælpe hende ud af sin selvmedlidenhed - men uden at nogen rigtigt har lyttet til Livs følelser til gengæld.

Liv vil på den ene side frygteligt gerne se sin mor glad, men samtidig savner hun så inderligt selv at blive trøstet. Efter, at Jesper er kommet til, er Liv fanget i et dilemma. For på den ene side gør Jesper Lene glad, men samtidig lader Lene også sin kærlighed til Jesper styre alt - og det er på bekostning af Liv. Derfor kan Liv ikke finde ud af, om Jesper er en ny, tiltrængt faderfigur, eller om han er en trussel.

For Liv handler scenariet om at finde en vej ud af ensomheden og finde ud af, hvem af de andre hovedpersoner, hun for alvor kan knytte sig til. Hvor skal hun få de nære bånd, hun så inderligt savner? Skal hun bruge sin kræfter på at gøre sin mor eller sig selv glad? Kan hun virkelig finde styrken til at komme ud af den boble, hun har levet i så længe?

Jesper

Jesper er den fremmede i huset, der prøver at finde sin plads, efter han for nylig er flyttet ind. Han er dybt forelsket i Lene, som er hans første rigtige kærlighed i mange, mange år, og han vil gøre alt for at gøre hende glad. Han ser det som sin fremmeste mission at redde hende fra det hul af sorg, hun har levet i længe.

Men Jesper forstår ikke Lene og Livs sorg. Han frygter den kærlighed, Lene stadig føler for sin afdøde mand. I Jespers verden skal Lene bare komme videre - også selvom hendes komplekse følelser og tunge sind er noget af det, han faktisk forelskede sig i ved hende.

For Jesper handler scenariet om at finde sin rolle, når Lasse vender tilbage. Kan han holde fast i sit forhold og sin kærlighed til Lene - og kan hun holde fast i kærligheden til ham? Er det Jesper, der har ret til en plads i huset. Skal han være den, der skal støtte og hjælpe både Lene og Liv - eller sender fortidens følelser ham ud i mørket?

Samtidig handler det også om for Jesper at finde ud af, hvilken person han vil være overfor Lene og Liv - og måske overfor sig selv. Kan han affinde sig med sin jalousi, og kan han blive den nye mand i huset på sine egne præmisser uden at føle sig som et sært spejlbillede af Lasse?

Tip: Det er en god ide at læse rollebeskrivelserne, inden du læser videre.

Fejringen af midsommer

Rammen for scenariet er fejringen af midsommer. I dette scenarie er midsommerfejringen dog anderledes end den sankthans-fejring, vi normalt har i Danmark.

Højtiden handler om at mindes de døde. En gammel myte siger, at fordi nætterne er så korte og lyse, som de er det ved midsommer, har døden svært ved at holde fast i sit greb. Derfor siger man, at de døde af og til kan rejse sig fra graven og for en stund vende tilbage til de levendes verden.

Når man fejrer midsommer mindes man derfor de døde og inviterer dem indenfor - i hvert fald i overført betydning, for ingen tror på, at de døde rent faktisk vender tilbage.

Myten om midsommer

Ude på landet sagde man i gamle dage, at midsommer er de dødes tid. Når nætterne bliver korte og lyset aldrig helt forsvinder, kan døden ikke altid holde sit greb. Så kan de døde for en kort stund vende tilbage til livet, som om intet var hændt.

Man sagde også, at på tredjedagen skulle graven atter fyldes op - enten med den døde selv eller med en anden til at tage hans plads.

Fejringen af midsommer foregår over tre aftener:

- ***Første aften*** markerer man, at nætterne nu er blevet så korte, at de døde kan overskride tærsklen. Man sætter lys i vinduerne for at vise dem vejen, man sætter billeder frem, og man laver mad til de døde, som om de var til stede.

- ***Anden aften*** markerer, at det nu vitterligt er midsommer, årets længste dag og den korteste nat. Det betyder, at de døde nu er fuldstændigt blandt de levende - i hvert fald i overført betydning. Det fejrer man ofte ved at lave ting, som den døde holdt af.

- ***Tredje aften*** markerer, at mørket nu er på vej tilbage, og nætterne nu begynder at blive længere. Det betyder også, at de døde atter må vende tilbage til døden, for lyset er ikke længere stærkt nok til at holde dem blandt de levende. Om aftenen tænder man et stort bål, som for en stund holder mørket på afstand. Men når bålet endeligt brænder ud, er det på tide atter at sige farvel til de døde.

Det er i høj grad op til dig som spilleder, hvor meget plads du vil give den bagvedliggende myte. Myten står ikke omtalt direkte i rollebeskrivelserne. Du kan undervejs i spillet introducere brudstykker af myten som stemningsskaber og til at styre scenariet i den rigtige retning. Og du kan fx bruge myten til at introducere, at graven skal fyldes op igen på tredjedagen - og at det ikke nødvendigvis skal være Lasse, der skal lægge sig deri.

Sådan spilleder du scenariet

At være spilleder i *Midsommer* er ret lige til. Du sætter spillet i gang, skaber stemningen og lader ellers i høj grad spillerne om at udforske rollernes relationer, følelser og konflikter.

Du er dermed langt hen ad vejen den klassiske intrigespilleder, der ofte observerer spillet i tavshed og så af og til skubber til spillerne, når det er nødvendigt.

Spillestil og tempo

Midsommer er et drama, der udelukkende udspiller sig mellem de fire hovedpersoner og kun i og omkring huset ude på landet. Der optræder ingen bipersoner, og der udspiller sig ingen scener andre steder.

Scenariet handler ikke om hovedpersonernes hemmeligheder, men derimod om følelser og relationer. Spillerne må gerne vide mere end deres roller, så undgå uden-for-døren rollespil. Lad spillere overvære scener, de ikke er med i - og udspiller to scener sig på samme tid, så krydsklip gerne mellem dem.

Der et underspillet scenarie, hvor blikke og det usagte kan sige lige så meget som ord. Tempoet er roligt, og der er plads til de små detaljer, der skaber drama og intensitet.

Giv spillerne god plads til at spille deres roller og opbygge relationerne. Nogle af scenerne må gerne være lange. Det er fint, hvis tempoet er dvælende noget af tiden, men selvfølgelig uden at det bliver kedeligt eller for langsomt. Det er vigtigt at variere tempoet undervejs.

Scenariet fungerer bedst som rundt-om-bordet-spil, men brug gerne kroppen og rummet, hvor det giver mening. Undgå at spille rent semi-live, da det gør det sværere at klippe scenariet og få spillerne til at fortælle og beskrive, når det er nødvendigt (se nedenfor).

Sætte og klippe scener

Scenerne i scenariet udspiller sig kronologisk. Alle scener leder hen mod det sidste afgørende drama, hvor en af hovedpersonerne skal lægge sig i graven.

Scenerne har et relativt flydende forløb. Du sætter enkelte centrale scener, som spillerne spiller videre ud fra. På baggrund heraf opstår nye scener og situationer.

Dermed består spillet af en blanding af scener, som du sætter som spilleder, og af scener, som spillerne skaber i spillet. Måske rejser Liv sig for at gå op på sit værelse, hvorefter Lene følger efter. Så sætter du fx en scene på værelset med to af hovedpersonerne, mens de to andre spiller videre ved spisebordet - her kan du krydsklippe mellem de to scener. Sørg dog for at klippe hurtigt væk fra en scene, hvis der ikke rigtigt sker noget i den - fx hvis det bare er smalltalk uden konflikt eller følelser.

Du må meget gerne klippe i tid for at få historien til at skride fremad - især fordi scenariet ellers vil blive for langt. I bør bestemt ikke spille alle situationer ud, så klip endelig til senere på dagen eller efter middagen. Fortæl gerne, hvad der sker, eller spørg spillerne om det.

Klip, når spillet begynder at gå død, når du vil øge spændingen eller når du ønsker at trække en konflikt yderligere ved ikke at lade den udspille sig endnu.

Stil spørgsmål og få spillerne til at fortælle

Udover at spille de traditionelle rollespilsscener kan du også få spillerne til at fortælle om hovedpersonernes følelser og deres fortid. Det gør du ved løbenden at stille relevante spørgsmål.

Betragt dig selv som en slags interviewer, der kan få rollerne til at fortælle. Spørg ind til hvordan de opfatter en konkret situation, hvad de tænker netop nu, eller hvad der skete på et bestemt tidspunkt. Brug spørgsmålene til at skabe afveksling i spillet, til at styrke konflikter og til at intensivere dramaet.

Bliver fx Lenes og Lasse ægteskab beskrevet meget idyllisk, kan du bruge spørgsmål om fortiden til at nuancere dette. Spørg ind til deres skænderier og frustrationer. Bed spillerne fortælle om de dage, hvor alting ikke var godt.

Du kan også få spillerne til at fortælle om konkrete ting i spillet: Hvad er det fx for et hus, Lasse observerer i starten af scenariet? Eller hvordan tager graven sig ud i midsommerens sidste aftensol?

Brug spørgsmål til at gøre følelser og konflikter komplekse og flerdimensionelle. Er Lasse meget vred på Jesper, kan du få ham til at fortælle positive ting om ham. Er Lene travlt optaget af sin kærlighed til Lasse og Jesper, kan du spørge ind til hendes følelser og frustrationer i forhold til Liv. Spil på dårlig samvittighed, dilemmaer og angsten for, hvad der nu skal ske.

Eksempler: Lasse er dukket op, midt imens de tre andre roller spiser middag. Stemningen er akavet, famlende og underspillet følelsesladet. Ofte er der tavse øjeblikke, hvor ingen siger noget, men masser af blikke bliver udvekslet.

Her spørger du på et tidspunkt Lasse om, hvordan Lene tager sig ud. Ligner hun sig selv? Er hun forandret? Lidt efter spørger du Lene om nogle af de samme ting.

Senere på aftenen beder du Liv fortælle om første gang, Lene introducerede Jesper for hende. Hvad skete der? Hvad tænkte hun? Du kan også spørge Lene og Jesper om episoden.

Og da Lene på et tidspunkt i en scene begynder at tale om Liv som lille, begynder du at bore i det. Hvordan var det pludselig at være mor? At have et ansvar? Kunne hun håndtere det? Hvordan tog Lasse det?

Livs tomme sociale medier

Liv har som den eneste af rollerne en relation til en form for verden uden for huset. Hun skriver nemlig frustrerede og ensomme beskeder ud på de sociale medier.

I dette scenarie er cyberspace dog et tomt og ensomt sted. Der er ingen, der følger Liv, hun har ingen venner derude, og ingen reagerer på hendes beskeder. Her er helt dødt med undtagelse af den aktivitet, Liv selv skaber. Alligevel skriver hun derud i håb om opmærksomhed.

Brug Livs aktivitet på de sociale medier til at understrege hendes ensomhed, og brug det som en mulighed for at spilleren kan fortælle om Livs indre liv. Du kan i løbet af spillet få hende til at fortælle om, hvad hun skriver - fx når hun sidder fjernt og kigger på sin telefon, eller hvis hun er fortrukket til sit værelse og sin laptop.

Spøgelse-Ven

Som barn fortalte Liv sine forældre - især Lasse - historier om sin hemmelige ven Spøgelse-Ven. Det var et fiktivt spøgelse, der altid var tæt på hende og kunne få hende i godt humør. Begge hendes forældre var på en eller anden måde misundelige på det usynlige spøgelse, fordi det virkede til at have fuld adgang til Livs, til tider, uforståelige verden.

Liv troede dog aldrig, at det var et virkeligt spøgelse - hun vidste godt selv, at det bare var noget, hun fandt på. Men nogen gange virkede det på hende, som om at forældrene faktisk troede på hendes historier.

Som teenager savner Liv - og hendes forældre - historierne om Spøgelse-Ven. I sin sorg efter Lasses død, har hun ofte ønsket sig, at den afdøde far kunne være hendes nye spøgelse-ven. Hun skriver også ud i cyberspace til spøgelset, som hun i sin desperation håber kunne være derude - ja, tænk nu hvis det ikke kun var en del af hendes fantasi.

Hvis du vil, kan du lade en mystisk Twitterprofil ved navn @spøgelse-ven sende beskeder tilbage til Liv, efter Lasse er dukket op. Det er en stemme fra den mærkelige, overnaturlige verden, der også har gjort det muligt for Lasse at vende tilbage fra de døde.

Spøgelse-Ven kan komme med vigtige - og til tider uhyggelige - informationer. Det kan fx være, at Lasses tilbagevenden ikke varer ved - eller en besked om, at graven atter skal fyldes op. Det kan også være spørgsmål til Liv, fx om hun tror, at Far er vendt tilbage for at blive, eller om, han forlader hende igen.

Brug gerne beskederne fra Spøgelse-Ven til at give Liv et vigtigt kort på hånden i kontakten med de tre voksne hovedpersoner. Hun har viden, de ikke har.

Hovedtemaer og konflikter

Det er interaktionen mellem de fire hovedroller, der i høj grad skaber spillet i Midsommer. For at hjælpe dig til at styre scenariet, får du her overblik over de mest relevante temaer og konflikter.

Du finder også et oversigtsark, der i kort form ridser disse temaer og konflikter op.

Døden og graven

Lad døden og graven i bunden af haven være nærværende gennem hele scenariet. Lad Lasse fortælle om, hvordan det er være død, og hvordan det er at ligge i en grav. Spørg også Liv om, hvordan hun forestiller sig døden.

Lad der strømme kulde ud fra Lasse - i hvert fald den første aften - og brug graven aktivt som lokation i spillet. Man kan ofte se graven i baggrunden, men hvordan tager den sig ud? Går hovedpersonerne derned, eller undgår de den? Sæt evt. scener, der udspiller sig ved graven, hvis du vil gøre den mere nærværende.

Sorg

Sorgen efter Lasses død har fyldt alt for Lene og Liv de sidste fem år. Lad dem fortælle om sorgen. Hvordan var livet uden Lasse? Hvordan fandt de tilbage til dagligdagen? Hvordan var sengen for Lene uden Lasse? Hvordan klarede Liv sig uden en far?

Lad dem fortælle om, hvornår sorgen var værst. Og om den nogensinde gled i baggrunden. Lad dem fortælle om både dagligdagen og højtiderne.

Mindet om Lasse kontra den virkelige Lasse

Mindet om Lasse har fyldt meget for Liv og Lene. Men hvordan passer minderne sammen med den Lasse, der faktisk vender tilbage?

Spørg om konkrete situationer, der opstår i spillet - var det sådan, de huskede ham, og sådan han plejede at opføre sig? Spørg ind til, om minderne har været retvisende, for måske kunne Lasse også være en anden end den person, som minderne har holdt fast i.

Lenes to mænd

Lene elsker to mænd, en levende og en død. Hvad sker der for hende, når den døde vender tilbage? Spil på det svære i Lenes valg, hvis hun da overhovedet vil og kan vælge mellem dem - fx ved at spørge ind til hendes følelser og indre konflikter.

Gør plads til, at både Jesper og Lasse kan vise deres kærlighed til hende, og hun kan vise sin kærlighed til dem. Hvorfor elsker hun Jesper? Og hvorfor elskede hun Lasse?

Giv også plads til konflikter og opgør mellem Lasse og Jesper. Er det en tavs kamp eller en åben konfrontation? Sørg for, at de alle får scener med hinanden på tomandshånd, og sæt scener, hvor de alle er til stede.

Meningen med Lasses tilbagekomst

Spørgsmålet om, hvorfor Lasse er vendt tilbage, skal naturligvis fylde en del - især for Lasse selv. Spil på uvisheden. Lad Lasse være søgende og afventende, især i starten.

Men spørgsmålet om genkomsten er også vigtig for de andre personer. Hvad lægger de i det? Prøver de at komme med forklaringer? Er de også tøvende og famlende?

Jespers jalousi og angst for Lasse

Selv inden Lasse vender tilbage fra de døde, er Jesper jaloux på Lasse. Det er svært at være den nye mand i huset, når skyggen fra den afdøde hænger tungt. Jesper vil så gerne være andet og mere end blot den nye Lasse.

Men kan man i det hele taget tillade sig at være jaloux på en afdød? Spil på Jespers følelse af afmagt og angst for Lasse? Lad ham være frustreret og jaloux, og spørg ind til det tabuiserede i jalousien. Spil også på, at Jesper faktisk frygter Lasse og fx sjældent kommer ved hans grav. Og hvad tænker han helt konkret om, at en død mand en dag står i levende live foran ham?

Lenes følelse af at svigte Liv

Lene er fyldt med dårlig samvittighed og frustration over sit forhold til Liv. Hun er klar over, at hun i sin sorg har været alt for optaget af sig selv og sine egne behov og har ladet Liv trøste sig - i stedet for omvendt, som det i hendes øjne burde være.

Også efter Jesper er kommet til, føler Lene, at hun svigter Liv. Spørg ind til hendes følelse af at svigte ved at følge sine egne behov i stedet for at være altopofrende mor.

Lasses svigt af familien

Ved at være død og ligge i sin grav har Lasse forladt sin familie. Hvor meget han end ikke selv kan gøre for det, giver det ham alligevel en følelse af at have svigtet familien.

Stil spørgsmål til den følelse af svigt. Føler han, at det var hans egen skyld. Pust også til de andre rollers følelser af at være forladt og svigtet af ham - og pust til Jespers følelse at være den, der var der for de andre - modsat Lasse, der bare lå der i sin grav.

Livs ensomhed

Liv føler sig forladt og overset af alle. Far er død, Mor er forsvundet ind i sin sorg og Jesper er der mest for at gøre hendes mor glad - hun føler ikke, at han ser hende.

Lad Livs ensomhed være tydelig midt i en familie, hvor alle prøver at blive lykkelige og komme videre med livet på hver deres måde. Midt i det hele sidder Liv, der har brug for at blive set og blive taget sig af.

Spil også på de andre rollers forhold til Liv og hendes ensomhed. Forstår de den? Prøver de at nå ind til hende? Er hun i stand til at tage imod omsorg og kærlighed, eller er hun blevet så vant til at trøste sin mor, at hun har glemt sin egen sorg?

Brug også Livs opråb i de sociale medier aktivt i spillet. Lad hende fortælle, hvad hun skriver, lad hende vente forgæves på svar. Og brug ger-

ne fortællingerne om Spøgelse-Ven til at sætte fokus på, hvor svært det er - og altid har været - at komme tæt på Liv.

Livs ønske om at hjælpe sin mor

Liv vil gøre næsten alt for at gøre sin mor glad - så meget, at hun næsten har glemt sig selv.

Få Lene til at fortælle om, hvordan Liv altid har været der for hende, når hun var allermest ked af det - og få Liv til at fortælle om, hvordan det altid hjalp at gøre Mor glad. Men få også Liv til at fortælle om, hvor hårdt det var - og hvor meget Lene føler, hun har svigtet sin datter.

Livs faderroller

Liv har de sidste fem år savnet en faderfigur - og på mange måder også en nærværende mor. Men hvordan ser det ud for hende, da Lasse kommer tilbage? Vil hun lukke ham ind i sit liv som den far, der ellers har været væk?

Spil på tvivlen, savnet og følelsen af at være forladt. Giv både Lasse og Jesper mulighed for at at nærme sig hende - og giv hende plads til at han kan forsøge at nærme sig dem.

Og hvad er det i det hele taget for en type faderfigur, Liv har brug for? Kan Lasse pludselig finde ud af at være far til en teenagepige, når hun var fem år yngre, sidst han så hende? Tvinger han hende ind i en rolle som fars lille pige?

Briefing og casting

Inden I går i gang med spillet, bør du klæde spillerne godt på til scenariet. Fortæl dem lidt om scenariets koncept, genre og spillestil.

Det er op til dig, om du på forhånd vil fortælle spillerne, at scenariet skal slutte med, at én af deres roller skal lægge sig i graven. Personligt foretrækker scenariets forfatter at lade det være en overraskelse, da det kan give interessant spil, hvis fx Lasse-spilleren ser det som en reel mulighed, at han kan blive blandt de levende.

Grundkonceptet

- Handler om en familie langt ude på landet. Lene og Liv har levet i sorg, siden Lasse døde for fem år siden. Jesper - Lenes nye kæreste - er netop flyttet ind, da Lasse en dag vender tilbage fra de døde.
- Et persondrevet kærlighedsdrama med overnaturlige elementer. Fokus er på rollernes følelser og relationer.
- Det overnaturlige sætter en stemning og påvirker historien, men scenariet handler ikke om at forklare det overnaturlige, benægte det eller bekæmpe det.
- Der er ingen forklaring på, hvorfor Lasse kan vende tilbage fra døden - ikke anden forklaring, end den spillerne skaber i løbet af spillet.
- Det er ikke bestemt på forhånd, hvorfor Lasse døde, eller hvad han døde af.

Spillestilen

- Scenariet udspiller sig i løbet af tre dage ved midsommer - en særlig højtid, som adskiller sig fra virkeligheden.
- Delt op i tre akter - en for hver dag i midsommeren. Midsommertraditionerne udgør skelettet i fortællingen.
- Du vil som spilleder sætte enkelte scener og klippe undervejs, men det er i høj grad det interne spil og rollernes relationer og følelser, der skaber de enkelte scener.
- Alle scener finder sted i og omkring huset på landet.
- Alle scener spilles åbent, og spillerne har ikke hemmeligheder for hinanden. Ingen uden-for-døren spil.
- Der optræder ikke andre karakterer i scenariet. Omverdenen er ikke relevant.
- Scenariet udspiller sig kronologisk, men du vil undervejs stille spørgsmål til spillerne og bede dem fortælle, bl.a. om fortiden og karakterernes indre liv.
- Det må meget gerne være et underspillet scenarie, hvor blikke og det usagte siger lige så meget som direkte konfrontationer og høje råb. Tempoet må gerne være langsomt, til tider tangerende det dvælende. Du skal nok sørge for, at scenariet skrider fremad, og klippe, når det er relevant.
- Skal helst spilles som rundt-om-bordet-rollespil, men brug gerne kroppen og rummet, hvor det giver mening.

At fejre midsommer

- Man fejrer, at lyset er på sit højeste; at dagene er lange, og nætterne er korte.
- Fejrer midsommer over tre dage.
- Første aften markerer, at lyset stadig er på vej til sit højeste.
- Anden aften - selve midsommeraften - markerer, at lyset nu er på sit højeste, at natten er så kort, som den kan blive.
- Tredje aften markerer, at mørket nu igen er på vej tilbage.
- Ved midsommer mindes man de døde. Man sagde nemlig i gamle dage, at fordi der er så meget lys, som der er, så har døden svært ved at holde fast i sit greb. Det markerer man ved at sætte billeder af døde frem, at lave deres livretter og dække op til dem ved bordet, som om de var til stede. Man slutter af med et stort bål, der for en stund holder på de døde, indtil det brænder ud.

Opvarmning

Før du beslutter, hvem af spillerne, der skal spille hvilke roller, er det god ide med lidt opvarmning - både for at varme spillerne lidt op og for at du kan få en idé om, hvordan de hver især spiller.

Start med et par dramaøvelser, som fx associationslege ved ordet død eller grav. Du kan også få spillerne til at fortælle mere om midsommer og de traditioner, man i denne verden fejrer. Få også gerne spillerne til at fortælle om, hvem de ville ønske, der vendte tilbage fra de døde - det kan både være nære relationer eller kendte mennesker.

Øv også spillestilen, hvor du af og til får spillerne til at fortælle. Sæt en scene i en familie, hvor farmor netop er død. Familien - hendes to voksne børn og to børnebørn - sidder ved hendes lig. Få en af spillerne til at beskrive farmoren, som hun ligger der på sengen. Spørg en anden om, hvad hun husker ved hende - og få en tredje til at give hendes perspektiv på samme historie. Få den fjerde spiller til at fortælle om, hvorfor hun havde det helt anderledes end de andre med farmoren. Lad scenen udspille sig i rummet mellem de fire familiemedlemmer, alt imens du løbende stiller spørgsmål.

Casting og individuel briefing

Da de fire hovedroller og samspillet mellem dem udgør essensen af scenariet, er det ikke uvæsentligt hvilke typer spillere, der spiller hvilke roller.

Tal lidt med spillerne om, hvad de har af præferencer rent spilmæssigt, og fortæl en smule om rollerne - både om de enkelte personers kendetegn, men i lige så høj grad, hvad de kræver af den enkelte spiller.

- ***Lasse*** bør gives til en spiller, der er god til at skabe stemning, til at fortælle, og som kan spille på den usikkerhed, der præger hans tilbagekomst. Det må gerne være en spiller, der kan være ydmyg og søgende, men som også kan skrue op for intensiteten i sine følelser og dramaet, efterhånden som scenariet skrider frem.

- ***Lene*** kræver balancegang og meget gerne livserfaring. Hun kræver en spiller, der kan forstå dilemmaerne og det komplekse i kærligheden, og som samtidig kan forstå Lenes ansvarsfølelse og følelsen af at have svigtet Liv. Giv hende gerne til en spiller, der formår at spille på sine følelser, uden at det kammer over i overdreven melodrama og uden at Lene bliver for selvoptaget og usympatisk.

- ***Jesper*** kræver en spiller, der kan formå at skabe konflikt og skubbe til dramaet, uden at det bliver for meget. Han skal gerne spilles af en spiller, som forstår forelskelsen og den jalousi, den fører med sig. Og meget gerne en spiller, der både kan spille en karakter, som er respektfuld over for de andre roller, og som samtidig kan kræve sit, når det er nødvendigt.

- ***Liv*** fungerer bedst med en spiller, der har det godt med at være tilbageholdende og stille, men som samtidig kan skabe intenst spil og skubbe til spillet med små kommentarer og et overblik over dramaet. Giv meget gerne Liv til en spiller, der kan forstå Livs ensomhed, men som ikke overdriver hendes teenage-følelser for meget - for så bliver hun blot en kedelig kliché. Understreg meget gerne i din casting, at Liv også kræver opofrelse og finesse i spillet.

Tag meget gerne en lille snak med hver spiller, når de har læst deres rolle. Spørg ind til, hvordan spilleren opfatter rollen og giv gerne et par gode råd og fifs, baseret på din viden om scenariet og de stikord, der står ovenfor. Instruer gerne spilleren i, hvad hun gerne må være opærksom på - fx at Lasse gerne må være tilbageholdende, eller at Lene ikke skal være alt for usympatisk.

Første akt - Lasse vender tilbage

Det er første midsommeraften, tid til at mindes Lasse, der døde denne aften for fem år siden. Lene, Liv og Jesper er ved at sætte sig til bordet og nyde Lasses gamle livretter, da Lasse kommer tilbage fra de døde og vender op og ned på alting.

Omdrejningspunktet for denne første del er overraskelsen over Lasses tilbagekomst og reaktionerne på den. Der er plads til tårer, glæde og bistre blikke mellem de to mænd, der nu skal kæmpe om Lenes og Livs opmærksomhed.

Formålet med denne første akt er at introducere hovedpersonerne og etablere hovedkonflikten.

Akten skal tage maksimum to timer at spille.

Lasse er kold, men ikke noget omvandrende lig

Når Lasse står ved siden af sin grav, ser han ud som inden han døde. Nok er han bleg og forvirret, men han er ikke noget levende lig. Han har normalt tøj på og lugter ikke af død og råddenskab. Måske har han lidt jord på sig. Lad de enkelte detaljer være op til spilleren.

Han er dog underligt kold, og han nærmest udstråler en kulde. Insekter og fugle bliver tavse, når han er i nærheden. Både kulden og dyrenes reaktioner bliver mindre og mindre markante, jo længere han er blandt de levende. I anden akt er det helt forsvundet.

Første midsommeraften

På denne første midsommeraften markerer man, at nætterne nu er blevet så korte, at de døde kan overskride tærsklen. Man sætter lys i vinduerne for at vise dem vejen, man sætter billeder frem, og man laver mad til de døde, som om de var til stede - selvfølgelig rent symbolsk, for ingen forventer at de døde faktisk kommer igen.

Varmt med en mærkelig kulde

Vejret er varmt denne sommeraften, faktisk nærmest lummert. Vinduer bliver nødt til at stå åbne, og gardiner og stearinlys blafrer let i den lumre sommerbrise. Men der er også en mærkelig kulde, der pludselig kan give kuldegysninger - som om at varmen forsvinder for et kort øjeblik. Sekundet efter kan der være næsten endnu mere varmt end før.

Huset, haven og graven

Huset er stort og i to etager, omgivet af en stor have, marker og skov. Generelt har haven ligget noget forsømt hen, siden Lasse døde, men Jesper gør sit bedste for at få skik på det hele, efter han er flyttet ind. Området omkring gravstedet undgår han dog.

Nederst i haven ligger graven, som er omgivet af vildtvoksende græs. På afstand ligner den sig selv. Der står en gravsten og et kors. Men kommer man tæt på den, vil man fornemme en kulde derfra. Samtidig vil man se, at jorden er rodet rundt - måske fordi nogen har gravet sig op og forsøgt at dække det til igen.

Introduktion af hovedpersonerne - åbning af scenariet

Scenariet starter ved aftentid, lidt før aftensmaden. Beskriv midsommeren, varmen og traditionerne.

Introducer herefter hovedpersonerne én efter en, og lad spillerne fortælle videre. Hvem er de, hvad laver de, hvad tænker de, hvad er det her for en særlig aften?

Start med Lasse for at sætte en stemning af uhygge og mystik.

- ***Lasse*** står ved sin grav nederst i haven og kan se op på det hus, han selv har levet i indtil for fem år siden. Hvem er han? Lad ham beskrive huset. Kan han se mennesker derinde? Hvad er det for et hus? Hvem bor derinde nu? Hører han til her?

- ***Lene*** er i køkkenet, hun er ved at forberede middagen til minde om sin afdøde mand. Hvad tænker hun om denne aften, nu hvor en ny mand endelig er flyttet ind?

- ***Liv*** sidder på sit værelse, som hun ofte gør med sin laptop åben og stirrer ind i tomheden. Hvad forventer hun, der skal ske?

- ***Jesper*** er i stuen - eller måske hjælper han Lene i køkkenet. Hvad tænker han om denne aften? Hvem er det, de skal mindes i aften? Hvad er hans rolle i det?

Forberedelser til middagen - klip til Lasse i haven

Lad fortællingerne glide over i deciderede rollespilsscener.

Sæt scenen så hverdagsagtigt som muligt, men med en særlig undertekst af, at denne aften alligevel er noget andet. Det er de små ting, der sker - man laver mad, der skal dækkes bord, en teenagedatter skal overtales til at lukke sin computer og komme ned og være med.

Klip også til Lasse i haven. Få ham til at fortælle mere om, hvad han ser, hvad han gør, og hvad han sanser. Beskriv sanseindtryk fra naturen, der gør kraftigt indtryk på ham. Naturen går nærmest i stå, når han nærmer sig. Sørg for, at han er tilpas fremmedgjort med det hele, så han ikke bare stormer ind i huset og råber 'Så er jeg hjemme!'

Lasse viser sig

Den centrale scene i første akt, er når Lasse dukker op i huset. Lad det være op til spilleren, hvordan og hvornår. Sørg dog for, at de andre spillere får spillet sig lidt varme inden.

Dette er en vigtig scene, så byg gerne spænding op. Lad blikke vare ekstra lange. Giv plads til tvivl, tårer og måben - det er ikke hver dag, at en død mand vender tilbage.

Hjælp gerne Lasse-spilleren til at trække scenen ved at stille spørgsmål og få ham til at være tøvende. Han aner ikke, hvad der skal ske, eller hvorfor han er der.

Middagen

Aftenens middag er lagt op til at være i Lasses tegn. Det er hans livretter, der er på menuen, og der er dækket op til ham ved bordet.

Hvordan har de forskellige hovedpersoner det med, at man skal mindes Lasse? Giv plads til blikke, irritationer og følelser rundt om bordet.

Og efter at Lasse er dukket op: Hvad nu? Hvordan forløber middagen? Med drama og store følelser eller med akavede høfligheder? Hvordan reagerer Jesper - der ikke på samme måde har følelser i klemme? Der står jo trods alten død mand i hans stue?

Giv middagsscenen god tid til at udvikle sig. Det her er kernen i første akt.

Beskeder fra Spøgelse-Ven?

Hvis du ønsker at levere relevante oplysninger til spillerne via den mystiske Twitter-profil @spøgelse-ven, kan du allerede nu introducere den - også selvom der endnu ikke er vigtige oplysninger, der skal på banen.

Pludselig ligger der en besked til Liv i det ellers tomme cyberspace. Det er første gang nogensinde, at nogen kommunikerer med hende. Det kan være beskeder som "Han er på vej tilbage" eller "Tror du, at han vil blive her?".

Brug beskederne varsomt - de skal ikke overtrumfe mystikken om Lasses genopståen.

Liv får ingen svar, hvis hun skriver tilbage.

Resten af aftenen

Efter middagen er der plads til scener mellem hovedpersonerne to og to. Skal Jesper tale med Lene under fire øjne? Vil Lasse understrege sin kærlighed til sin kone? Er Liv fortrukket til sit værelse, og dukker nogen op for at tale med hende - skriver hun noget ud i det tomme cyberspace - og kommer der pludselig svar fra en gammel spøgelses-ven?

Er spillerne tøvende med initiativ til situationer og scener, kan du hjælpe dem på vej ved at sætte scener - fx hvis Liv er gået op på sit værelse, så kommer Lene kommer derop.

Lad spillet køre, så længe det giver mening. Der må gerne være konflikter, men sørg for, at det hele endnu ikke eksploderer. Lad i stedet stemningen være sær, uvirkelig og underspillet. Klip meget gerne lidt tæt. Få gerne spillerne til også blot at fortælle, hvad der sker - I behøves ikke spille alt ud.

Klar til natten

Slut første akt, når det er tid til at gå i seng. Spil godnat-scener, ligge-i-sengen-scener og lignende. Få spillerne til at fortælle om, hvordan de går til køjs. Hvem sover hvor. Får Lasse et gæsteværelse eller hvordan? Sover nogen på sofaen. Hvem sover sammen med Lene?

Stikord og tips til første akt

Lasse

- Forundret og forvirret over pludselig igen at være blandt de levende. Famlende i sit møde med både Lene og Liv.
- Alting er velkendt og føles alligevel sært og på sin vis nyt.
- Spil på hans usikkerhed.

Lene

- Femårsdagen for Lasses død - markerer hun det, som hun gerne vil? Og hvad forventer Liv?
- Hvordan har Jesper det mon med det hele?
- Spil på usikkerhed og forvirring - især når Lasse dukker op.
- Er det mest gensynstårer? Er der også frustrationer over, at Lasse kommer tilbage? River han op i sår, der endelig var ved at blive helet?

Jesper

- Hvad er hans plads denne aften, hvor det handler om en ellers afdød mand?
- Hvordan reagerer han på, at der står en død mand i huset? Bliver han bange? Hvad tænker han om det?
- Er han hjælpsom eller på tværs?
- Fremmed i sit eget nye hjem.
- Hører Jesper ikke mere til i huset, end Lasse gør? - har Lasse ikke været fraværende i fem år? Nu er det jo Jesper, der er der for Lene og Liv.

Liv

- Hvad er Livs forventninger til aftenen? Er hun ligeglad, eller forventer hun sammenhold og fælles minder?
- Giv plads til, at teenagepigen kan vise, hvem hun er. Måske tweets og tanker.
- Hvordan reagerer hun på, at Lasse vender tilbage? Bliver hun glad? Eller er hun skuffet, fordi hun føler, at han har svigtet hende?
- Gør det svært for hende at finde sin plads - fx ved at de voksne ikke har overskud til at tale med hende, og ved at følelserne handler mere om Lasse end om hende.

Anden Akt - En slags dagligdag

Anden akt udspiller sig i løbet af dagen på den anden midsommerdag. Det er sommerens vendepunkt. Dagen er årets længste, og lyset er nu på sit højeste.

Lasse er stadig i live, da man vågner til en ny dag med solskin, dug på græsset og fuglesang. Måske bliver han faktisk blandt de levende? Hvad skal det betyde? Det her er måske en ny form for dagligdag?

Akten består af forskellige nedslag i løbet af dagen, hvor hovedrollerne dels ordner diverse gøremål, dels skal forholde sig til, at Lasse rent faktisk *er* vendt tilbage og måske endda forbliver i live. Endnu ved ingen, at det kun er et spørgsmål om tid, før han eller en af de andre skal lægge sig i graven.

Sørg for, at de forskellige scener synes så almindelige som muligt - og dog med det twist, at den ene person i huset er en genopstået død mand.

Formålet med denne akt er at lade situationen for alvor gå op for hovedpersonerne. Lasse *er* virkelig vendt tilbage. Det betyder, at de interne relationer og roller så at sige skal genforhandles. Hvem er fx kæreste, hvem er faderfigur, hvem har ret til at være en del af familien? Det skulle gerne føre til tilspidsede konflikter, jalousi og tvivl - men meget gerne stadig på en underspillet måde.

Til sidst i denne akt tager mystikken atter over, og en snigende fornemmelse af, at noget er galt, begynder at nage. Lasse får en fornemmelse af, det hele kun er på lånt tid.

Akten bør maksimalt tage en time at spille. Klip tættere end i første akt.

Anden midsommeraften

Den anden midsommeraften - selve sommerens højdepunkt - plejer man at fejre med afslapning og samvær med sine kære. Man mindes stadig de døde, blandt andet ved at lave de ting, de holdt af.

Spørg om, hvordan man plejede at fejre denne dag. Hvad holdt Lasse af at gøre. Hvad var der af særlige traditioner? Brug disse inputs som inspiration til scener - og skab drama ud fra det faktum, at nu hvor Lasse er vendt tilbage, er minder pludselig en sær størrelse.

Idyllisk sommervejr og morgendug

Den trykkende hede er forsvundet, og sommerdagen fremstår fra sin dejligste side. Der er morgendug i græsset, lunt op ad dagen, uden at det bliver for varmt. Først ved aftentid, når det hele spidser til, begynder den trykkende hede igen at tage over.

Graven

Graven nederst i haven ser i denne akt helt normalt ud. Hvis man ikke vidste bedre, ville man tro, at Lasse stadig lå dernede. Hen under aftenen vender den mystiske kulde dog tilbage. Det er ubehageligt at nærme sig.

Beskeder til Liv

Du kan igen bruge mystiske beskeder fra Twitter-kontoen @spøgelse-ven til at sætte informationer i spil, når mystikken begynder at tage over. Det kan være beskeder som “Det bliver ikke ved” eller “Snart er det slut”.

Der bliver stadig ikke svaret, hvis Liv skriver tilbage.

Morgenstund og morgenmad

Start med en beskrivelse af morgenen. Hvem vågner først og hvornår? Hvem har sovet hvor, og hvor godt har man sovet? Er der sket noget i nattens løb?

Herefter er der tid til morgenmad, godmorgen-hilsner og kaffe. Hvem tager kontrollen med de små ritualer om maden, kaffen og initiativerne til dagens aktiviteter? Hvem laver hvad, hvem sidder hvor? Er alle til stede?

Gøremål og traditioner i løbet af dagen

Spil små scener fra dagen, der både viser almindeligheden i det hele og samtidig understreger og opbygger konflikterne. Det kan være en gåtur i skoven nær ved huset, et spil kroket i haven med udsigt til graven eller brændehugning. Der skal også tændes op i grillen, skylles salat og grilles bøffer.

Lad hovedpersonerne afsøge deres relationer. Vil Liv fx forsøge at være tæt på sin far? Eller holder hun sig fra ham? Hvem af de to mænd, er Lene tættest ved? Hvordan er stemningen mellem Lasse og Jesper?

Brug de enkelte scener til at understrege relationerne: Hvem steger bøfferne? Hvem tænder op i grillen? Er der kamp om rollefordelingen? Vil Liv hjælpe mere til, end hun plejer, eller trækker hun sig væk?

Efter aftensmåltidet - Noget skal ske

Spring over at spille endnu en aftensmadsscene. Lad i stedet spillerne fortælle, hvad der sker under middagen. Sæt en scene når maden er spist, og hovedpersonerne sidder omkring bordet.

Efterhånden, som aftenen tager over, stiger den trykkende atmosfære. Der begynder at blive lummert, mens sveden og ubehaget kommer snigende. Pludselig ser en af hovedpersonerne på graven nederst i haven - noget er forandret ved den. Der hænger en dis over den.

Lasse får en snigende fornemmelse af, at det her ikke kan blive ved. Der bliver nødt til at ske noget, synes han pludselig at vide. Hvisk det til ham, eller fortæl ham det højt, alt afhængig af stemningen i spillokalet.

Endnu er det dog mest bare en fornemmelse. Endnu er det ikke gået op for nogen, at andre end Lasse kan lægge sig i graven.

Endnu en nat

Sæt gerne flere scener, der understreger ubehaget og konflikterne mellem hovedpersonerne. Men undgå alt for direkte konfrontationer. Lad hellere det usagte og knugende hænge i luften.

Slut akten af med optakten til endnu en nat. Hvem går først i seng? Hvem sover hvor? Kan alle sove? Sker der ting i løbet af natten?

Stikord og tips til anden akt

Lasse

◊ Hvad er Lasses rolle, efter han er vendt tilbage. Hører han til her, eller føler han sig i vejen?

◊ Sørg for alene-scener med både Lasse og Lene - og med Lasse og Jesper.

◊ Er han stadig tilbageholdende, eller prøver han at tilbageerobre sin rolle som Lenes mand og Livs far?

◊ Spørg ind til, hvordan det hele var, da han var i live - kontra nu.

Lene

◊ Hvordan har hun det med, at de to mænd, hun begge elsker, er under samme tag?

◊ Bliv ved med at spille på hendes usikkerhed - over for kærligheden og overfor Liv. Spørg ind til tvivlen.

◊ Sørg for, at hun bliver mere og mere forvirret og frustreret over sine kaotiske følelser.

Liv

◊ Gør plads til en-til-en-scener med Liv og hver af de voksne. Hvordan taler de med hende? Hvordan taler hun med dem? Udtrykker hun sine følelser, eller trækker hun sig ind i sig selv?

◊ Spil på Livs ønske om at gøre sin mor glad.

◊ Så tvivl om hendes forhold til de to potentielle faderroller. Hvem kan hun stole på?

◊ Brug evt. beskeder fra @spøgelse-ven til at give hende viden og dermed kort på hånden.

◊ Spørg ind til dengang, da Jesper kom ind i hendes mors liv - hvordan var det for Liv, at der nu igen var en mand i huset?

Jesper

◊ Jesper er måske ved at blive fortrængt fra det hus, han lige er flyttet ind i. Lad ham kæmpe imod.

◊ Lad ham vise sit værd i de forskellige praktiske gøremål.

◊ Skab evt. bånd mellem Jesper og Liv, hvis Lasse får for meget plads - og omvendt, hvis Lasse ikke kan finde sin plads. Hjælp gerne til ved at sætte scener mellem dem.

Spørg mere ind til fortiden

◊ Brug spørgsmål om fortiden til at skabe balance - både i forhold til relationerne mellem rollerne, og i forhold til sympatien for de enkelte personer.

◊ Spørg ind til Lasse og Lenes forhold - også de mindre romantiske og lykkelige sider.

◊ Spørg om, hvordan Jesper og Lene mødtes og om deres forhold - om første gang Jesper var i huset.

◊ Spørg ind til sorgen og meningsløsheden - især hen mod slutningen af anden akt.

Tredje akt - Graven skal fyldes op

Tredje akt udspiller sig på midsommerens tredje dag og er scenariets klimaks. Hovedpersonerne må træffe svære valg, en af dem må ofre sig - eller blive ofret - og de store følelser kommer i fuldt udbrud.

Graven står åben nede i haven, og når aftenen indtræffer, det store midsommerbål bliver tændt og mørket peger mod vinter, skal der atter skal skabes balance i dødens regnskab.

Akten består af to dele. Først et par enkelte scener i løbet af dagen, hvor det går op for hovedpersonerne, at graven står åben, og noget må ske. Her er der plads til at eskalere og udbygge relationerne yderligere mellem karaktererne, alt imens der bliver gjort klar til midsommerens afslutning.

Herefter gælder det selve klimakset ved det store midsommerbål i haven. Her skal historien nå sin konklusion, og en af hovedpersonerne må forlade livet og lægge sig i den kolde jord.

Akten bør tage maksimalt en time at spille.

Tredje midsommeraften

Den tredje og sidste midsommeraften markerer, at sommeren har toppet, og at man nu er på vej mod mørkere tider. Man siger, at de døde nu atter må vende tilbage til deres grave - i det mindste i overført betydning.

Traditionelt set fejrer man denne aften med et stort bål, som markerer afskeden med de døde. Det bål giver lys en stund, selv når mørket ellers er faldet på, og lyset fra bålet holder de døde fast i livet. Men når bålet brænder ud, siger man, at de døde skal vende tilbage til deres grave. Ofte markerer man denne symbolske afsked med de døde ved til sidst at slukke bålet og lade nattens mørke tage endeligt over.

Spørg meget gerne spillerne om, hvordan man plejer at markere denne sidste midsommeraften. Hvilke særlige traditioner og ritualer har man? Før Lasse døde? Og efter?

Endnu mere trykkende - men også koldt

Den svedfremkaldende og trykkende hede fra aftenen forinden fortsætter denne dag. Og i løbet af dagen tager det til. Anderledes er det dog, hvis man nærmer sig graven. Her er der køligt, nærmest frysende og ubehageligt.

Lasse er ved at blive kold igen

Som dagen skrider frem, begynder Lasse igen at blive koldere, ligesom dyr atter bliver tavse, når han nærmer sig. Hvis en anden end Lasse ender med at lægge sig i hans grav, bliver dette stadig hængende ved ham - som om at han ikke rigtigt hører til i vores verden.

Knugende morgenstund - Graven står åben

Spil endnu en morgenstund - sikkert med en endnu mere trykkende stemning end dagen forinden. Hvem vågner først, hvem laver kaffe, hvem sætter på bordet?

Allerede her i løbet af morgenen, opdager en af hovedpersonerne, at graven nederst i haven står åben. Der er nu et dybt hul, jordbunker ligger ved siden af. Det er snart på tide, at nogen skal lægge sig deri.

Måske modtager Liv også beskeder fra @spøgelse-ven om, at tiden nærmer sig.

Forberedelse til midsommerbålet

Aftenens store bål skal gøres klar og traditionerne forberedes.

Brug diverse gøremål som afsæt for scener mellem hovedpersonerne. Der skal findes pinde, hugges brænde, skaffes tændvæske. Og hvem skal gøre hvad? Er der enighed om, hvordan en sådan aften egentlig skal forløbe?

Hvordan plejer man at markere den symbolske afsked med de døde? Hvad nu, når der faktisk er en død iblandt dem?

Midsommerbålet

Når mørket nærmer sig, er det tid for at tænde bålet. Flammerne lyser haven op og rammer den tomme grav. Beskriv hvordan sollyset forsvinder, efterhånden som natten falder på - og hvordan lyset fra bålet overtager mere og mere. Det er nu kun på lånt tid, at de døde er blandt de levende.

Her, mens de står ved bålet, skal det være klart for både spillerne og deres roller, at en af dem må lægge sig ned i graven. Måske kæmper nogle imod og nægter at acceptere det - men i sidste ende, skal det være tydeligt, at der ingen vej er udenom.

Gør det klart for spillerne, at det er sådan, det hænger sammen - enten ved at antyde det nok, eller ved simpelthen at sige det direkte.

Det svære valg - hvis der da er et valg

Brug bålet, der langsomt brænder ud, som nedtælling til den endelige beslutning om, hvem der skal gå i døden.

Måske er valget helt oplagt - ofte vil det være Lasse, der er det umiddelbare og åbenlyse valg. Han er død én gang og bør vende tilbage til døde.

Men andre vil måske tilbyde at tage hans plads: Det kan være Liv, fordi hun tror, at hun dermed kan hjælpe sin mor og sin far med at blive sammen. Det kan være Jesper, der ofrer sig af kærlighed til Lene og ikke vil stå i vejen for Lenes lykke. Eller det kan være Lene, der måske mener, at Liv nu har fortjent at være sammen med sin far i stedet for sin håbløse mor.

Lad scenen ved bålet være rørende og dramatisk. Der kan være tårer, konflikter og svære dilemmaer. Men sørg for at, det er svært at træffe den endelige beslutning.

Undgå, at klimakset bliver en forhandling og en stoleleg om, hvem der skal ofre sig, fordi én bare skal gøre det. Lad valgene og konflikterne være drevet af følelser i stedet for logik. Det handler i sidste ende om hele scenariets tema: Hvem vil ofre sin egen lykke, for at ens kære måske kan blive lykkelige i stedet.

Brug spørgsmål til karaktererne og små delscener til at sætte tryk på følelserne - og undgå gerne, at de alle fire er samlet og begynder en rationel diskussion. Gør de det, så klip scenen, stil flere spørgsmål og forsøg at dele karakterne op i mindre grupper, så det kan være følelsesladede samtaler og indre monologer, der driver konflikten fremfor direkte forhandlinger.

Ned i graven

Når bålet brænder ud, er det tid til afsked. Giv plads til blikke, kys, kram og sidste-øjebliks-forsøg på at ændre det hele. Men til sidst må det ske, og en må gå ned mod det mørke hul nederst i haven.

Klip gerne scenen, inden den konkrete begravelse. Det kan let blive klodset og for konkret at beskrive, hvordan man lægger sig, og der bliver kastet jord på. Fokuser eventuelt på de tre efterladte, og hvad de gør nu. Går de op mod huset, bliver de stående? Hvem holder om hvem?

Efterspil og epilog

Sæt eventuelt et par scener til at afrunde spillet. Hvordan er stemningen i huset nu? Hvem ligger sammen i Lenes seng? Hvad gør Liv?

Spil eventuelt også en kort scene næste morgen som en slags parafrase over de foregående morgener. Hvem vågner først, hvem sætter kaffe over? Er det nu atter hverdag? Og hvilken hverdag?

Spørg også gerne ind til den, der ligger i graven. Hvordan er døden? Hvordan føles det at ligge i den mørke jord?

Eksempler på slutninger

Scenariet og især tredje akt kan udvikle sig på mange forskellige måder. Her er et par eksempler:

- Lasse indser, at hans formål med at vende tilbage til livet er at hjælpe Liv til at få det bedre. Det lykkes, og derfor beslutter han sig for at lægge sig tilbage i sin grav. Tårevædet afsked.
- Liv vil gøre alt for både sin mor og sin far - også ofre sig selv. Hun kan ikke bære, at hendes far eller nogen af de andre skal ligge i graven, når hun nu i forvejen er så ensom. Så i ly af mørket sniger hun ned og lægger sig i hullet. De andre finder hende død dernede, da morgenen gryr.
- Lasse tilbyder at vende tilbage til sin grav, men det kan Lene ikke bære. Hun forsøger at styrte derned - hun har svigtet nok, mener hun. Nu er det hendes tur til at ligge i tomheden. Men i sidste øjeblik får de andre stoppet hende, og det ender med at Lasse tager sin plads tilbage, mens Lene tigger ham hjerteskærende om at blive.
- Jesper indser, at selvom han elsker Lene af hele sit hjerte, så elsker hun Lasse endnu højere. Og med sorg om sit brudte hjertet, vælger han ikke at stå i vejen for sin elskedes lykke. Så til sidst er det Jesper, der lægger sig. Næste morgen udspiller en smuk morgenstund sig, hvor alting er, som om Lasse aldrig havde været død - bortset fra den kulde, der hænger ved ham.

Stikord og tips til tredje akt

Lasse

- Gør graven mere og mere nærværende for ham - som om den nærmest kalder på ham. Få ham til at fortælle om at ligge deri. Hvordan vil det være at vende tilbage? Ensomheden, kulden, tomheden?

- Hører han virkelig til her? Måske bør han vende tilbage til døden - måske er hans mission udført her, hvis han fx kan hjælpe Liv til at føle sig mindre ensom. Måske er det vigtigste for ham at se, at Lene kan leve videre uden ham og måske endda være lykkelig.

- Vil han kæmpe for Lenes kærlighed til det sidste?

- Kan han virkelig forlade sin datter igen? Har hun brug for ham?

Lene

- Begynder hun at blive afklaret omkring, hvad hun ønsker for fremtiden? Kan hun i det hele taget træffe et valg? Hvem elsker hun mest, og hvem vil hun leve sammen med?

- Kan hun på nogen måde hjælpe Liv til at få det bedre og blive mindre ensom? Fortjener hun måske endda at være sammen med sin far i stedet for sin mor?

- Kunne Lene endda ofre sig selv for ikke at ofre en af de tre andre, son hun alle virkelig holder af? Kan hun for én gangs skyld sætte andres behov foran sine egne?

Liv

- Virker den åbne grav tillokkende eller skræmmende for hende? Kunne hun vælge døden for at hjælpe de andre?

- Få hende til at fortælle om sine tanker om døden? Hvordan har hun forestillet sig det at være død?

- Hvad tænker hun om fremtiden? Tror hun på den? Føler hun sig endelig set og forstået?

- Hvordan kan hun bedst hjælpe sin mor, far og Jesper?

- Hvem vil hun i det hele taget hjælpe? De andre eller sig selv?

Jesper

- Er Jesper offensiv i forhold til at slippe af med Lasse igen? Eller er han mere i defensiven? Og hvordan har han det i det hele taget med Lasse og den kærlighed og fortid, som Lene deler med Lasse?

- Hvor højt elsker Jesper Lene? Er hun virkelig den eneste ene for ham - eller valgte han hende, fordi hun var der på det rigtige tidspunkt? Kunne han ofre sig selv for hende - og måske for Liv?

- Hvad med Liv? Kunne han være en faderfigur for hende? Kan de leve sammen på trods af alt det, der er sket denne midsommer?

- Synes Jesper selv, at han fortjener et liv med Lene?

LASSE
CA. 40 ÅR, DØD

LASSE

"Her hviler Lasse, kærlig far og ægtemand."

Lasse misser med øjnene og ser fra gravstenen foran sig hen over haven og op mod huset, der står som en silhuet i den lave aftensol. Orange-rød himmel, enkelte skyer og høje græsstrå, der står sort mod solens modlys. Græshopper, der larmer. Lys i øjnene. Lys og sol. Alt andet end mørke.

Her er pænt og meget velholdt - mere end han husker det.

Det må være sommer. Tæt ved midsommer, tænker han.

Græshopperne holder inde, da han nærmer sig. Alt holder inde. Fuglesang, frøers kalden, insekters summen. Også de kan mærke døden.

Han tager et skridt nærmere, så endnu et. Langsomt gennem det høje græs, der omkranser huset. Æblerne er på vej på træet, kan han se. Kirsebærrene er her allerede. Også hindbærrene lyser rødt i sommeraftenens sol.

Men Lasse er ikke kommet for bær og frugter. Han er kommet for sin familie. Han er kommet for atter at være blandt de levende.

*

Det var Lene, der fandt huset ude på landet, dengang der skulle ske noget nyt for ikke at gå helt i stå.

Først var det ikke noget, tænkte Lasse. Det samme tænkte Lene, men hun synes nu, der alligevel var et eller ande ved det, da hun kiggede nærmere. Og så flyttede drømmene ind i de stuer, der endnu kun var ideer i deres hoveder og billeder i en boligannonce.

Det var som at blive forelsket, da han første gang satte sin ben her. Med Lene i hånden og Liv løbende lillepigeglad omkring. Der kunne ikke være andre steder for dem, det stod klart. Det her var hans sted. Deres sted. Kun de tre og huset. Alt andet ville være utroskab. Andre huse var lige meget nu. Ingen andre skulle have del i deres lykke.

Ingen andre skulle bo i det hus.

*

De sagde til hinanden, at det skulle være de to for evigt. Det lovede de hinanden. Overfor præsten, gæsterne og Vorherre.

Om han troede på det? Sådan helt inderst inde? Det svarede han aldrig på. Men han sagde ja, da han skulle, og græd, da Liv blev født. Aldrig havde han følt så stærkt, så dybt og så inderligt.

Og aldrig igen følte han så stærkt. Måske kun med undtagelse af det øjeblik, hvor han vidste, at han skulle dø. Da stod alting stærkere end nogensinde. Og da var det for sent at føle noget som helst.

*

Det er Liv, han har savnet mest. Men det er jo også hende, han har svigtet mest. Hendes skrøbelige barnesind, der i Lasses fravær blev til ungdomssind, der nu må være på vej mod et voksensind, der må have savnet en far. Hvem skulle ellers guide hende, tale med hende og prøve at forstå hende på den måde, som Lasse altid gjorde, og som Lene aldrig kunne?

Hvordan skulle hun dog klare sin sorg uden ham? Hvordan kunne han forlade hende til det sorteste mørke, tænkte Lasse tit fra dybet af sin død.

Hvis bare han kunne hjælpe hende gennem mørket. Stryge hendes hår, sige at det nok skal gå. Være den far, der aldrig svigter. Være den, hun altid lytter til. Være den far, han måske ikke magtede at være, da han var i live.

*

Som barn talte Liv ofte om Spøgelse-ven, om alle de ting han gjorde, som de andre ikke kunne se. Om skøre løjer, frækheder og nogen gange en beroligende kommentar midt i hendes angst.

Hvor tit har Lasse ikke tænkt, at hvis han da bare kunne være spøgelse-vennen - være den, der havde ubrudt adgang til Livs verden, til at forstå hende, til at trøste hende. Sådan tænkte han ofte, da han var i live.

Og i døden bad han endnu mere inderligt til, om ikke han bare én eneste gang kunne blive til den diffuse ven, hun ellers for længst havde glemt. For årene var gået og barnlighederne lagt på hylden til fordel for bekymringer, teenageangst og et stort tomt hul i hendes hjerte.

Hvis da bare vennen i det mindste én gang kunne blive et rigtigt spøgelse og ikke bare en fjollet barndomsidé.

*

Han ved, at han har været væk længe. Alt for længe. For længe til, at alt kan blive som før?

Han bliver kold og rystende ved tanken om alt det, der kan være sket siden da. Hvad er det for et liv, de har haft, mens han ikke har levet?

Hvilke ord er blevet sagt i huset, hvilke tårer er blevet grædt? Hvilke kys er blevet givet, hvilke skrig er blevet skreget?

Der må være så mange fantastiske ting, han er blevet frarøvet - oplevelser han aldrig vil kunne forstå. Hvilke stærke arme har trøstet Liv og Lene? Hvilke stemmer har talt sorgen ned og glæden frem?

Hvilken kærlighed er flyttet ind? Hvem har taget Lasses plads? Hvem har sørget for havens ve og vel?

*

Lene sagde altid, at hun ingenting var uden Lasse. At han gav hende liv, mening og styrke til at være den, hun drømte om at blive. Sådan sagde hun, når hun ikke skældte ham ud for at fylde for meget, for ikke at lytte, og for at suge al energi og personlighed ud af hende.

Og hvem er hun nu? Hvem er hun blevet til uden Lasse? Hvilken drøm har hun forfulgt uden hans støtte? Hvordan har hun klaret det liv, der blev så anderledes, end de lovede hinanden den dag ved huset, den dag i kirken og den dag, hvor Liv skrigende kom ind i denne verden - den dag med hjerter, tårer og uoverskuelig kærlighed dybere end noget andet?

Og hvem er Lasse nu? Er han bare en død mand, uden fremtid, uden liv?

*

Der er så koldt i graven. Selv i den hedeste sommerstund. Koldt og ensomt. Så frygteligt ensomt. Så frygteligt fyldt med ingenting.

Hvor tit har han ikke villet kalde på dem. Græde, hviske, råbe. Men i døden er der tyst. Helt tyst. Stille som i ... ja, som i graven.

Men hvor længe har døden varet? Hvor længe har han tilbage? Hvor meget har han mistet? Hvor meget kan han få tilbage?

Han ved, at han må se dem. De må se ham. Han må tilbage. Tilbage til det, der engang var hans.

*

Solen varmer så stærkt. Tænk at føle den igen. Sommersol mod sit ansigt, at blive blændet af lyset. Dufte blomsterne, engen, sommeren. Dufte råddenskab og forfald. Dufte liv og død, fødsel, undergang og alt ind imellem.

At rejse sig fra de døde var ingen sag. Han gjorde det bare. Pludselig kunne han gøre det. Stod der ved siden af sin grav i bunden af haven, langt fra huset. Levende, ikke død. Kunne tage et skridt. Så endnu et skridt. Og så igen et mere, så det blev til gang, til bevægelse, til alt andet end dødens stilstand.

Han ser på huset. Der er liv derinde. De er der stadig. Mennesker bevæger sig rundt, de lever deres liv derinde - selv på denne sommeraften. Selv her ved midsommer.

Men hvad nu? tænker han. Hvad er det, der nu skal ske? Hvad forventes der? Hvordan gør man det her? Hvad skal han gøre?

Hvor længe får han lov til at være her?

Kære spiller

I dette scenarie skal du spille Lasse, en død mand, der vender tilbage til livet - i hvert fald for en stund. Det er ikke besluttet på forhånd, hvordan Lasse døde, eller hvad han døde af. Det er op til dig og de andre spillere. Måske kommer det frem i løbet af spillet, måske ikke.

Hvorfor Lasse en dag kan rejse sig fra graven, er der ingen, der ved. Sådan er det bare. Måske er han blevet udvalgt til det? Måske er der noget, han skal?

Det er også et mysterium for Lasse selv. Og det må du gerne spille på. Sørg endelig for, at Lasse - i hvert fald i starten af spillet - er søgende, afventende og måske endda forvirret. For al den tvivl, du måske føler lige nu, og alle de spørgsmål, som du måske har - dem har Lasse også. Han savner sin familie, sin kone og sin datter, og han vil for alt i verden se dem igen.

Men hvad så, når han har set dem? - og de har set ham? Hvad er det så, der skal ske? Med dem, med ham, med det hele? Det er det store spørgsmål i dette scenarie. Hvem skal leve, hvem skal dø? Hvem skal føle lykken, og hvem må klare sig uden?

I løbet af scenariet vil du blive bedt om at fortælle om fortiden. Du skal fortælle om Lasse og Lenes forhold. Om hans forhold til Liv. Om hvordan det var at være i live, og alle de gråtoner, som livet førte med sig. Om alt det, der gik godt, og om alt det, der gik helt, helt anderledes end forventet.

Men du vil også blive bedt om at fortælle om døden. Hvordan det var at dø. Hvordan det var at være død. Om tomheden, om længslen og stilheden. Tænk allerede nu lidt over det, tænk over, hvordan det må være at være død. Hvordan det må være at dø.

Og tænk så lidt over, hvordan det må være at vende tilbage fuld af tvivl, fuld af håb, fuld af angst.

Stikord

- Tvivlende, søgende, ydmyg - i hvert fald i starten.
- Savner Lene så inderligt - men hvem er hun nu? Elsker hun ham stadig? Hvad betød 'for evigt'?
- Vil gerne komme endnu tættere på Liv, end han var i levende live. Vil så gerne være der for hende.
- Kan alt blive som før? Skal alt blive som før?

LENE
CA. 45 ÅR

LENE

"Jeg har forrådt os to - forrådt alt det, vi lovede hinanden. Jeg ved det godt," tænker Lene, siddende på sine knæ foran gravstedet nederst i haven.

"Men sådan må det jo være," tænker hun videre. I hånden har hun blomster, en lille buket røde valmuer, plukket fra markerne omkring huset. Dem skylder hun ham trods alt på denne aften.

"Her hviler Lasse, kærlig far og ægtemand," står der på stenen. Korset er en silhuet mod himlen og midsommerens lavtstående aftensol, der farver alt orange.

Hun siger ikke noget højt. Kan ikke få ordene frem, selvom de er lige på tungen. En tåre gemmer sig i øjenkrogen, men bryder ikke for alvor igennem. Hun ser på de blomster, hun har taget med herned. De synes nærmest ærgerlige, tænker hun pludselig - som en fej undskyldning for, at hun endelig føler en snert af lykke.

Men sådan må det altså være, gentager hun for sig selv.

*

Hun lovede ham evig kærlighed, men gav ham det ikke. Ordet troskab blev vist aldrig sagt højt, men det var det, de begge tænkte. At være hinanden tro i medgang og modgang.

Lene sagde altid, at hun ingenting var uden ham. At han gav hende liv, mening og styrke til at være den, hun drømte om at blive. Sådan sagde hun, når hun ikke skældte ham ud for at fylde for meget.

"Til døden jer skiller," lød det officielt. Men det skulle gå langt derudover - det vidste hun, da det var alvor, og Lasse ikke var der mere. Hun svor, at hun ville elske ham for evigt. At hun aldrig ville elske andre trods døden og ensomheden.

Dengang var hun ikke et sekund i tvivl. Troede aldrig, at det en dag kunne være anderledes. At det kunne være mere kompliceret end som så.

*

Inde i huset på sofaen rammer aftenlyset Jespers hoved bagfra. Håret bliver gyldent, nærmest som en glorie, som han ligger der en stille stund og slapper af efter sit hårde havearbejde.

Hun er ret sikker på, at hun virkelig elsker ham. At det nu er de to. At det skal være dem. Måske endda ... for evigt.

Tårerne er på vej igen. Tør hun virkelig tænke sådan én gang til? Kan man virkelig tænke sådan to gange i ét liv?

Hun er fuldstændig sikker på, at han også elsker hende. Ellers var han aldrig kommet helt herud. Ellers var han aldrig trådt indenfor i et hus fyldt med tavshed, savn og sorg og gjort sit for at bringe lyset frem herude. Ellers var han aldrig begyndt at få skik på den have, der ellers lå tilgroet og utilgængelig efter næsten fem års stilhed.

Lene lukker øjnene, trækker vejret ind, dufter til aftenen, dufter til ham. Han dufter godt. Næsten som Lasse, kan hun nogle gange gribe sig selv i at tænke. Så lukker hun øjnene, mens hjertet hamrer, og gråden endnu engang står lige bag øjnene. Så gør hun alt, hvad hun kan for kun at tænke fremad. På at være glad.

*

Huset på landet var sidste udvej for de to. For Lasse og Lene. De havde ledt og ledt uden held. Uden at finde det perfekte. De var desperate. Der skulle ske noget nyt, noget anderledes, efterhånden, som de gled fra hinanden, og Liv gik fra spædbarn til lille pige.

Det her skulle redde det hele i de tider, hvor Lene følte sig allermest alene og mest styret af Lasses drømme og ønsker. Det her skulle være hendes mulighed for at sige, hvad hun faktisk ville og ikke bare tie stille og håbe på, at han gættede det af sig selv. Det her skulle igen få løfterne overfor præsten, alverden og Vorherre til at give mening.

Det var Lene, der fandt huset en sen aften på computeren. Det var egentlig ikke noget særligt, tænkte hun. Men billederne på skærmen gjorde alligevel noget ved hende. Satte gang i en drøm. En drøm om noget andet, noget nyt.

Da de første gang tog herud, var der ingen vej tilbage. Selv Lasse, der ellers var svær at overtale, var solgt allerede efter få minutter med naturen tæt på. Forårssolen strålede ind ad vinduerne, og Liv løb rundt fuld af den barnlige glæde, som Lene så mange gange siden har savnet.

Det var her, de skulle leve, bo, blive gamle. Det var her Liv skulle vokse op og få glade minder. Herude skulle de leve, bare de tre, som en lykkelig familie - Far, Mor og Liv.

Herude skulle alt blive helt anderledes, end nogen af dem drømte om.

*

I aften er det midsommer - den første aften ud af tre, hvor sommerens lys er på sit højeste.

Lenes hjerte hamrer pludselig. Mon Liv forventer noget, mon hun i det hele taget har husket det? Det er første midsommeraften i aften, femårsdagen for aftenen, hvor Lasse døde. Aftenen, hvor man ifølge traditionerne mindes de døde, sætter lys op, laver mad til dem, som om de var til stede. Aftenen hvor man synger ved graven i haven, griner og måske græder lidt.

Sådan plejer de at gøre hvert eneste år, der er gået siden. Det har bragt de to, Liv og Lene, sammen - hjulpet dem til at mindes, til at kunne tale sammen i det mindste denne ene dag om året. Glemme alt det ensomme og ubærlige og faktisk le og smile og mødes om det, de engang havde.

Men det sidste år er det, som om det hele er forandret. At fordi Lene er begyndt at se ud over

sin sorg, så er Liv gledet endnu mere væk. At fordi Jesper er kommet til, er der ikke længere plads til minderne, ikke længere plads til udtalt smerte, ikke længere plads til, at de to kan være sammen om noget som helst.

Lene bliver nærmest kold ved tanken. Hvad er det for en mor og enke, hun er blevet til? En, der udelukkende lader sig følge af den lette løsning og sit eget hjertes flygtige forelskelse? En, der lader sig styre af, at den nye mand i huset ikke bryder sig om fortidens sorg og tårer i øjnene? En, der glemmer at være der for Liv, den vigtigste person i hele verden?

Ja, selvfølgelig skal alt - i hvert fald i aften - være helt som det plejer, skynder hun at sige til sig selv.

*

Liv sidder ovenpå, på værelset som altid, gemmer sig bag bøger, skærme eller lukkede øjne.

De har stort set ikke talt sammen i dag. Heller ikke i dag. De bor i samme hus, men det er et hus, hvor tanker, drømme og følelser er lukkede rum, som de ikke deler. Hvor selv sorgen og fortiden ikke længere er noget, de er fælles om.

Men har det nogensinde været anderledes? Har Liv ikke altid været utilgængelig for Lene; en lukket skal, hun aldrig har kunne bryde op?

Ja, hvor ofte har Lene ikke siddet fuld af jalousi og set på Liv og Lasses leg og skæve samtaler. Hvor Liv har fortalt sin far om sin hemmelige ven, den skøre Spøgelse-Ven, der lavede fjollede ting, og som vidste alt om hende. Hvor de to har grint, fniset og hvisket stille sammen, mens Lene har siddet helt, helt alene.

*

Jesper forandrede alt for Lene. Han ville hjælpe hende, føre hende videre, åbne hendes øjne for et nyt liv og en ny kærlighed, sagde han.

Det måtte han gerne, sagde hun. Og pludselig kunne hun elske og grine igen, og hun kunne se bare en smule fremad. Jesper fik tågen til at tynde ud og gav glimt af solen på den anden side.

Men hvor gjorde det også ondt at give sig selv lov til at elske. At se ham dybt i øjnene og fortælle ham om sine følelser. Alle de søvnløse nætter med hjertebanken, angsten for at have gjort noget utilgiveligt.

Da han første gang ringede på og kom indenfor i huset, var det sært. Da han første gang overnattede der, var det mærkeligt. Og da han fik sin egen nøgle, var det nærmest forkert. Men han skulle være der. Det var rart, trygt og beroligende med ham i huset. Hun havde brug for ham.

De elskede, drak vin, talte natten lang. Og de var tavse sammen i lang tid, stirrede blot i hinandens øjne, mærkede kærligheden, der kom buldrende, ligegyldigt hvor hårdt hun kæmpede imod.

Lene var da også tøvende, da hun tog imod ham, sagde velkommen og førte ham ind i huset, rundt i haven og op til sengen. Hun viste ham også graven, stenen og blomsterne. Her græd hun første gang over for ham.

Jesper blev bange, kunne hun mærke - over hendes sorg og kærlighed til en, der var engang.

Og han er stadig bange. Han frygter det, der har været før. Han forstår det ikke og kommer aldrig til det. Og Lene vil skåne ham. Give ham det, han har brug for. For hun har brug for ham, for lyset, livet og kærligheden.

Ligesom hun også har brug for savnet og døden og Lasse.

Kære spiller

I dette scenarie skal du spille Lene, en midaldrende kvinde, der efter fem års sorg over sin mands død, endelig er ved at finde sin plads i livet igen. Hendes nye kæreste Jesper er netop flyttet ind i det hus langt ude på landet, som hun i sin tid købte sammen med sin nu afdøde mand, Lasse. Her bor hun sammen med teenagedatteren Liv og nu også Jesper.

I årene efter Lasses død er Lene og Liv er gledet mere og mere fra hinanden. Lene er plaget af skyldfølelse over ikke at være i stand til at hjælpe sin datter gennem sorgen - mest af alt fordi hun selv har været for plaget til for alvor at være der for Liv. Hun, den stakkels pige, har i stedet selv måtte finde sin egen vej i mørket.

Men i Jesper har Lene endelig fundet det holdepunkt, hun har savnet. Her finder hun kærlighed, omsorg og en ny hverdag, og det er let for hende at dykke ned i forelskelsen og bare ignorere smerten og savnet.

Hvordan Lene skal balancere sin fortid, sin kærlighed og sit ansvar som mor er i høj grad op til dig. Og det er netop denne svære balancegang, der er omdrejningspunktet for dig i dette scenarie. Skal du lade dig rive med af berusende kærlighed, skal du dykke ned i skyldfølelse, eller skal du forsøge at gribe dit ansvar og både være den, du gerne vil være, samtidig med at du støtter dine kære?

I løbet af scenariet vil du blive bedt om at beskrive fortiden. Du skal fortælle om livet med Lasse, og om tiden efter hans død. Du skal fortælle om minderne, om virkeligheden og om savnet - og du skal beskrive afmagten, kampen for mening og forsøget på at få et nyt liv til at fungere.

Men du skal også fortælle om kærlighed og forelskelse, om håb for fremtiden, og om fortiden, der har det med at banke på. Tænk lidt over, hvordan du som Lene vil håndtere alle de krav, alle de følelser og alt det ansvar, der ligger hos hende. Og tænk så lidt over, hvordan hun vil reagere, hvis alting igen bliver muligt.

Stikord

- Elsker både afdøde Lasse og levendeJesper - og føler hun forråder Lasse med sin nye kærlighed.
- Er ved at finde ro og en vej ud af sorgen sammen med Jesper.
- Har været så opslukt at sin egen sorg, at hun føler, at hun har svigtet Liv. Er der en vej tilbage til hende?
- Vil gerne have det hele - sin sorg, sin nye kærlighed, sin datters kærlighed og nærhed.
- Følte sig ofte låst og domineret af Lasse - og savner hamalligevel ustyrligt.

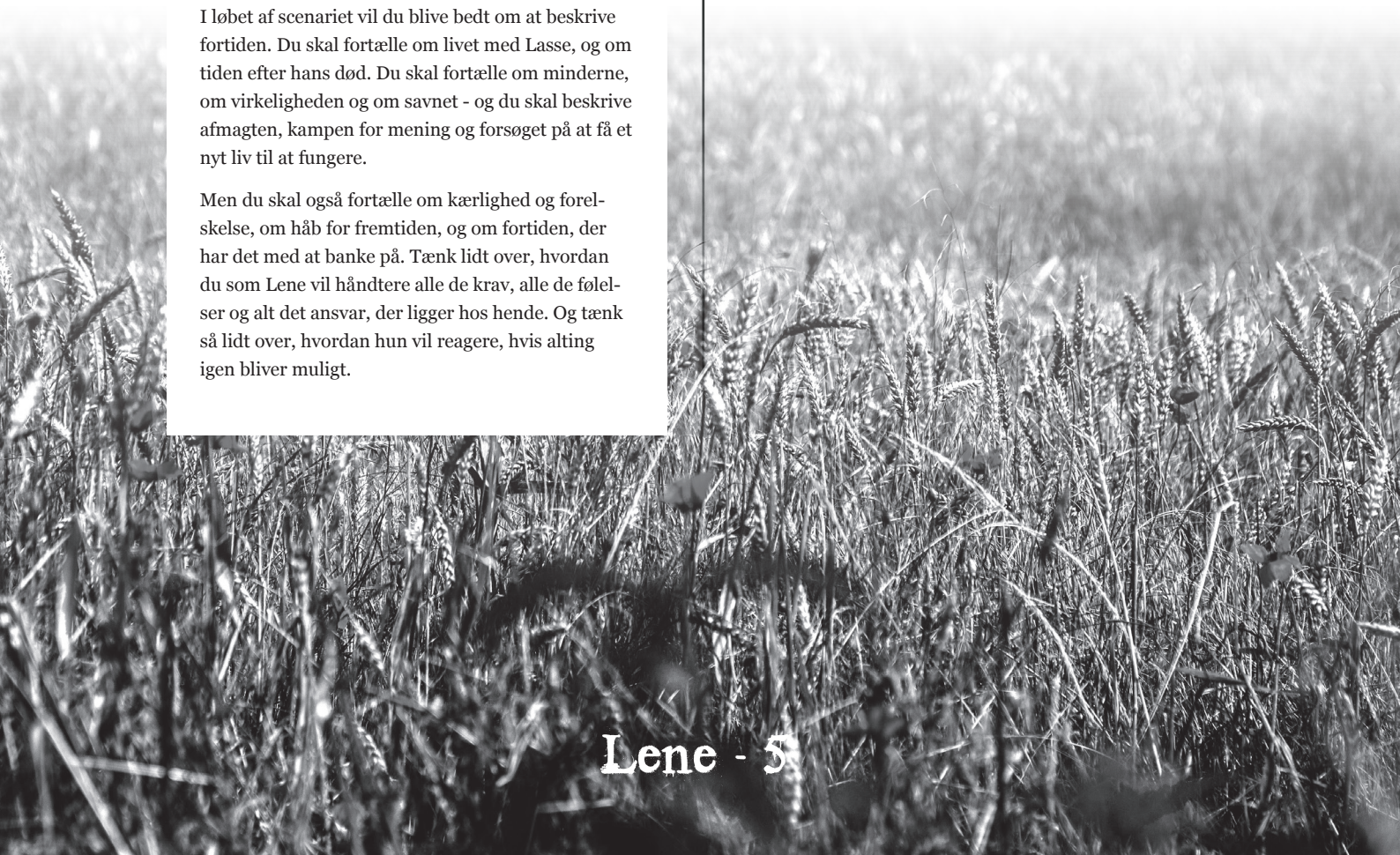

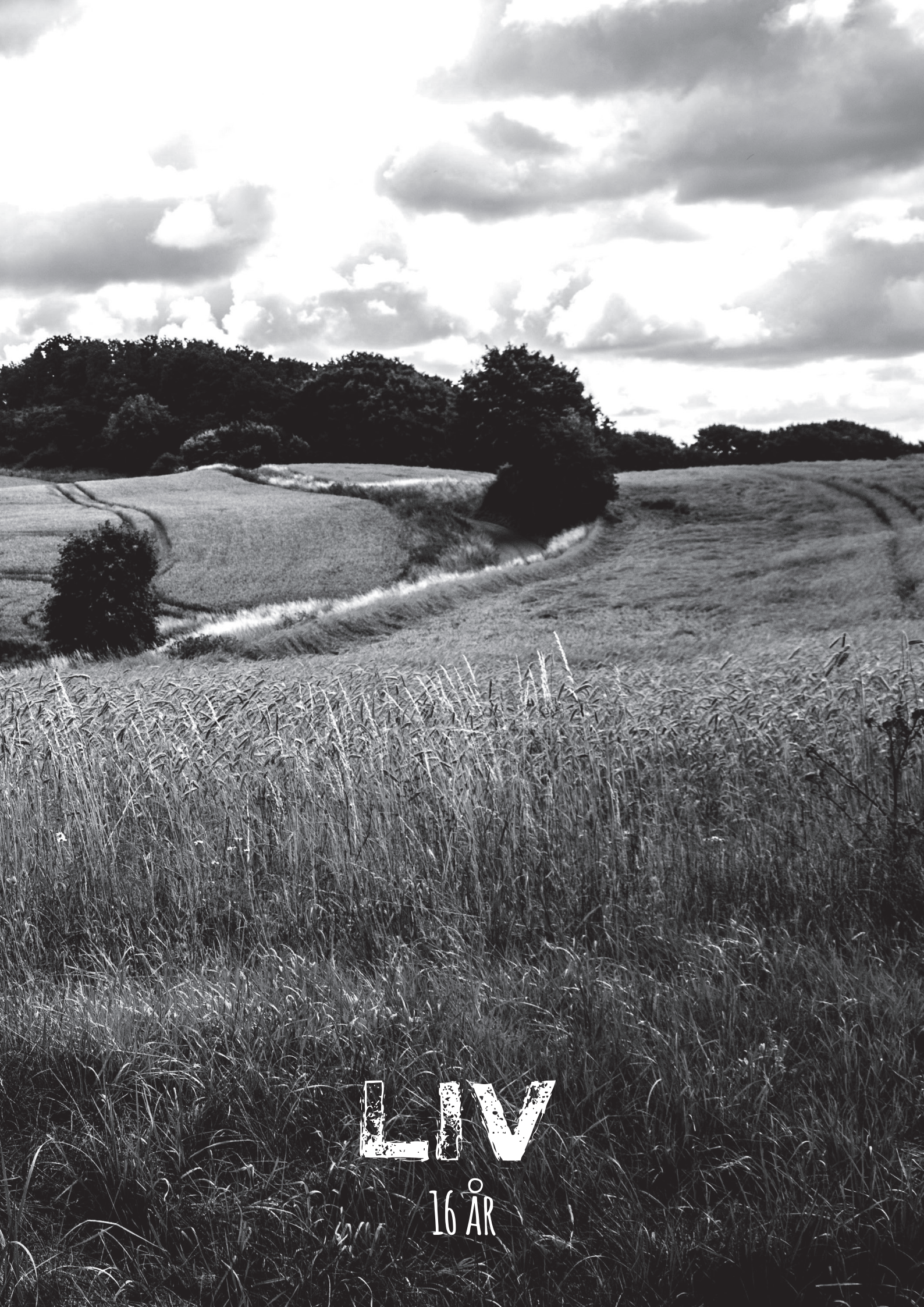
LIV
16 ÅR

LIV

Tænk at hedde Liv, når man bare helst vil dø. Lukke øjnene, forsvinde, aldrig vågne mere. Ligesom *han* gjorde det. Bare efterlade de andre tilbage.

Liv stirrer ind i sin skærm. Det tomme feed. Den sociale verden, der bare ikke er der. Det univers af fristelser, der for hende bare er tomt, tomt, tomt. En verden, hvor ingen svarer. Hvor ingen siger noget.

Hvor er du? tweeter hun. #erduderude #hvemerdu #hvorerdu.

Intet svar. Heller ikke denne gang. Aldrig noget svar. Bare tomhed, stilhed, ensomhed. Præcis som det må være i graven. I Fars grav. I hendes egen grav?

Kom nu @spøgelse-ven, du må da være der.

Hun sukker, sipper til sin kaffe. Den helt sorte kaffe, som hun godt ved holder hende vågen. Men hun vil ikke sove. Sært nok, når hun samtidig bilder sig selv ind, at hun gerne vil dø. Men at sove er ikke frihed, er ikke stilhed, er ikke den ro og varme, hun så inderligt længes efter.

Hun vil bare sidde her på sit værelse, stirre ind i den tavse skærm, stirre ind i tomheden. Her forventer ingen noget af hende.

*

Hun ved godt, at hun burde være ude. Eller i det mindste stirre ud af vinduet. Hun burde nyde den varme sommeraften udenfor. Ude i haven, som Jesper har ordnet så flot. Se den sene aftens lys bryde gennem kornet, lysstråler feje forbi stråene, fange insekternes summen, opleve midsommerens vidunderlige aftener.

Men Liv er ligeglad. Der skal ikke komme nogen og fortælle hende, hvad hun skal og bør og burde. Slet ikke Mor. Huset er bare en skal, de deler. Det bare et hjem, en base - ikke et fællesskab med forpligtelser, krav og ideer om sammenhold.

Det er fandme for sent med den slags, skriver hun og sender det afsted ud i det tomme rum, via Twitter, via sin ensomme blog. Som altid kommer der ingen svar. På Facebook har hun ingen venner. Nyhedsstrømmen er tom som graven.

Ja, tom som graven. Tom som den grav, hendes far er i færd med at forlade ... Tom som den grav, Liv i sine triste, dødsromantiske øjeblikke længes efter.

*

Liv kan ikke huske, da de første gang så huset.

Men hun har hørt historien mange gange. Hvordan hun løb rundt i sin lillepigekjole og jublede af fryd over det hus på landet, der skulle blive hendes og Mors og Fars hjem. At hun virkede gladere end nogensinde, da hun begejstret indtog rum efter rum og slet ikke kunne vente, til de skulle se det næste.

Dengang var det nyt. Nu er det bare hendes hjem. Nu er det bare et hus, hvor hun bor - hvor hun føler, at hun altid har boet. Det er her, hvor Far pludselig ikke var der mere, hvor hun og Mor var alene tilbage. Et hus, der først var fuld af liv, så dernæst fuld af gråd og tomhed. Og så bare mest af alt fuld af stilhed.

Et hus, hvor alting nu er helt anderledes, efter Jesper er flyttet ind. Et sted, som alligevel er helt det samme.

*

Det er midsommer i aften. Det er aftenen, hvor Far døde for fem år siden.

Det er den ene aften om året, hvor de to for alvor finder hinanden, hvor Mor giver plads, rum og tid til, at også Liv kan være ked af det. Hvor Mor faktisk ser hende, hvor de to faktisk er fælles om noget.

Hun ved godt, at Mor forventer noget særligt af hende. Hun forventer tårer, sammenhold, holden i hånd og måske endda god mad - en tur ned til graven i bunden af haven, stille krammere og bare kigge tomt på stenen og være i ét med minderne. Måske lægge blomster. Som om de gør en forskel.

Læse ordene igen og igen: “Her hviler Lasse, kærlig far og ægtemand.”

Snart vil Mor komme op på værelset, måske sidde lidt på sengen. Spørge om ikke Liv kommer med ned. Spørge, om ikke de skal mindes lidt. Sådan plejer det jo at være.

Og Liv skal nok gå med. Så bliver Mor glad, så kan Liv et øjeblik hjælpe og være den støtte, Mor har brug for hos hende. Så er det for en stund bare de to. De to ... og, nå ja, og Jesper.

Ja, hvordan fanden skal Jesper passe ind i alt det her? Hvordan skal han svælge i døden og sorgen, når nu han er den nye, den der er er kommet for at gøre Mor glad igen?

*

Mor siger altid, at det er godt, at hun og Liv har hinanden. Men det er jo noget forbandet vrøvl. De har jo ikke en skid hinanden. Mor har ikke Liv, og Liv har kun sig selv.

Men Liv vil bare så gerne hjælpe Mor, men aner ikke hvordan. Hun ved ikke, hvordan hun skal være, så Mor bliver mest glad, mindst ked af det, mest den mor, hun altid har været og stadig burde være.

Men Mor har jo Jesper nu. Det er godt for hende. Han er så god ved Mor. Han elsker hende. Han vil gøre alt for hende. Alt for, at hun glemmer den sorg og alle de tårer, som hun og Liv har delt så længe.

Men hvad vil Jesper gøre for Liv? Ser han hende overhovedet? Er han ikke bare ligeglad? Er hun ikke bare i vejen for hans og Mors kærlighed?

Kan han virkelig en dag blive, som Far var det? Som en, hun kunne tale med, grine med og bare drømme sig væk med?

*

Da Liv var lille havde hun Spøgelse-Ven. Det var en fjollet ide om et usynligt spøgelse, der boede i huset, og som altid var der for hende. Han var fjollet, lavede skøre ting, og historierne om ham fik altid Far til at le.

Selvom hun jo god vidste, at der ikke var nogen Spøgelse-Ven, så trøstede det hende alligevel at tænke på ham. Hun følte næsten, at hun kunne tale til ham. Følte, at han trøstede hende, når alting var svært, når Mor og Far ikke forstod hende.

Ofte var hun bange for, at de andre troede, at hun troede på spøgelsesvennen sådan for alvor. Og alligevel var det sjovt at lade som om, at det var rigtigt. Hun elskede at se Fars ansigt, når hun talte om spøgelset, se hans bekymring for, at hun var ved at forsvinde ind i fantasien. Elskede at se ham overgive sig til det hele og lege med.

Men der var intet spøgelse. Det vidste hun godt. Og det vidste Far og Mor godt. Og alligevel var det, som om at alle håbede det lidt. At verden ville være mere spændende, mere levende, mere mystisk, hvis der fandtes spøgelsesvenner.

Hvis bare der var.

Hvis bare der var en Spøgelse-Ven.

Hvis bare ... der ....var .... skriver hun tit på Twitter. #hvisbaredervar #hvisbaredervarsvar.

Hvor er du @spøgelse-ven?

Kære spiller

I dette scenarie skal du spille Liv, en teenagepige fanget af sorg og ensomhed efter sin fars død for fem år siden. Hun bor i et hus langt ude på landet sammen med sin mor, Lene, og Lenes nye kæreste Jesper, der er er flyttet ind for nylig.

Liv og hendes mor har i lang tid kun haft hinanden, og de har sørget over Lasses død på hver deres måde: Lene ved at begrave sig fuldstændig i selvmedlidenhed, Liv ved så vidt muligt at støtte sin mor.

Men efter Jesper er kommet til, er alting forandret. Nu gemmer Lene sin sorg og lader i stedet sin kærlighed til Jesper styre alt - og tilbage sidder Liv, ensom og med et håb om at blive set, elsket og måske bare trøstet i ny og næ. Liv skriger sin ensomhed ud på de sociale medier, men ingen svarer hende, og hun har ikke én eneste ven derude, får aldrig nogen svar - alt er bare tomhed.

Hvordan Liv har det med Jesper er i høj grad op til dig? Hader hun ham, fordi han er kommet til og tager morens opmærksomhed fra hende? Eller elsker hun den forskel han gør for hendes mor? Ser hun ham som en trussel mod sin og morens lille verden? Eller er han en ny faderfigur og ven, som hun så inderligt har brug for?

I løbet af scenariet vil du blive bedt om at beskrive fortiden. Du skal både fortælle om livet, da Livs far var i live, og hvordan det hele var, efter han var død? Hvad var det for et liv, de levede? Hvordan forandrede det sig? Alt behøves ikke at være godt i fortiden - og alt var heller ikke nødvendigvis sort og gråt, da Lasse var væk. Farv nuancerne op og fortæl en kompleks historie om sorgens åg.

Hvis du ønsker det, kan du også fortælle om, hvad Liv skriver i sine digitale kanaler. Hvad er det for beskeder, hun sender derud i intetheden? Hvad er det for hashtags, hun bruger? Hvad er det, hun så intenst leder efter? Kalder hun igen på Spøgelse-Ven? Brug disse kanaler til at fortælle om det tavse, indre liv, som det ellers kan være svært for Liv at udtrykke. Brug det til at sætte ting på spil og til at fortælle de andre spillere, hvad Liv føler.

Stikord

- Ensom, hungrer efter nærværende voksenkontakt.
- Vil gøre meget for at gøre Mor glad - men føler sig også svigtet af hende.
- Mor er glad og forelsket, efter at Jesper er flyttet ind. Men er han en trussel eller en ny faderfigur for Liv?
- Råber efter nærhed og opmærksomhed på de helt tomme sociale medier.
- Savner sin gamle fantasi-ven Spøgelse-Ven, der på trods af, at han var ren fantasi, kunne trøste og lytte til Liv.

JESPER
CA. 45 ÅR

Jesper

"Her hviler Lasse, kærlig far og ægtemand."

Sådan står der på stenen nederst i haven. Nede bag kirsebærtræerne, det høje græs og hindbærbuskene, der netop nu bugner med deres opsvulmede, sødligt-sure røde bær.

Jesper kommer helst ikke dernede. Bare tanken om stedet giver ham gåsehud, selv her i midsommervarmen. Han trodser stort set aldrig det bugnende græs og de summende insekter for at se på det kors og den sten, der markerer alt det, som Jesper er flyttet ind for få Lene og Liv til at glemme.

Det hernede holder han sig fra - også når han bruger timer på at sætte skik på den vildtvoksende have, han er flyttet ind til.

Men lige nu står han der. Kigger ængsteligt på det hele, overvejer hvordan midsommeren skal gå, mens aftensolens lave stråler næsten blænder ham og får korset til at stå som en mørk silhuet mod den orange himmel.

Han holder en lille gul markblomst i hånden. Han kigger lidt på den og lader den fange den begyndende aftensol, inden han langsomt lægger den på graven. Det her er nyt for ham, at stå her helt alene, nærmest ansigt til ansigt med Lasse, en mand han aldrig har mødt og aldrig kommer til at møde.

"Lad os nu bare være," hvisker Jesper, da han lægger blomsten fra sig. "Lad dem være i fred. Hold dig væk fra dem. De har brug for, at du ikke længere er der hos dem. Hvis du virkelig elsker dem, så gør det. For Lenes skyld, for Livs skyld. De har ikke brug for dig mere. De har brug for mig nu."

*

Det føltes næsten som et overgreb, første gang Jesper trådte indenfor i huset ude på landet. Han stod længe og så på det, betragtede solens stråler ramme trækronerne, de lange græsstrå og de beskidte vinduer. Han bemærkede stilheden, det uendelige i det hele, dødens nærvær, en ubrydelig kærlighed, han var i færd med at skubbe til side.

Lene var da også tøvende, da hun tog imod ham, sagde velkommen og førte ham ind i huset, rundt i haven og op til sengen. Hun viste ham også graven, stenen og blomsterne. De var friske, bemærkede han.

De elskede, drak vin og talte natten lang. Og de var tavse sammen i lang tid, stirrede blot i hinandens øjne, mærkede kærligheden eller hvad det nu var, der kom buldrende i al sin tavshed.

Og Jesper overbeviste sig selv om, at alt var godt. At intet kunne true ham nu, at han endelig efter årevis i ensomhed havde mødt

kvinden i sit liv. Han sagde igen og igen til sig selv, at det var sådan her, det skulle være. At han ville tage imod Lene med alt, hvad hun var - at hendes sorg og hendes tårer var en del af hende, som han ville elske for altid.

Han ville hjælpe hende, føre hende videre, åbne hendes øjne for et nyt liv og en ny kærlighed.

Det ville hun gerne, sagde hun.

*

Han hader det her hus.

Eller 'hader' er så stærkt et ord, tænker han. Han hader jo ikke selve huset - kun alt det, det står for. Alt det, det har gjort ved hende, al den sorg, hun har følt her.

Der er jo ellers så smukt herude om sommeren - her omkring midsommer, hvor solen står højt på himlen, og aftenerne er lyse. Hvor aftensolens orange stråler gennembryder kornet på markerne, hvor græsstrå vugger i brisen, og insekterne summer.

Men selv, når Jesper lader sig rive med og nyder det hele og gør sit for at gøre det hele til sit eget, så er det, at han kan se graven dernede i haven. Så mærker han, hvordan han aldrig helt kommer til at føle sig hjemme herude, selvom han nu kan kalde huset sit hjem.

Så mærker han, hvordan mindet om Lasse er som et truende spøgelse, der truer med at ødelægge den lykke, som Jesper ellers var kommet for at bringe.

*

Da Lene første gang fortalte ham om Lasse, var det allerede for sent. Da var Jesper allerede dybt forelsket. Hendes hemmelighedsfulde væsen, melankolske blik og undvigende svar på de dybeste spørgsmål burde skubbe ham væk, men gjorde i stedet det modsatte. Han ville vide mere, trænge ind bag skallen, finde ind til det forskræmte menneske, der gemte sig bag det hele.

Og han ville passe på hende. Hjælpe hende, løfte hende væk fra tristheden og ind i lyset. Gøre hende glad. Han ville eje og kende hver en krog af hendes gådefulde sind.

Men Jesper indså snart, at hun var umulig at eje og kende. Han kunne snart se, at der altid ville være et liv, han aldrig kunne blive en del af.

Jesper hadede det, og han elskede det. Men mest af alt frygtede han det. Frygtede, at han aldrig ville blive hendes, fuldt og helt.

*

Det er det samme med Liv, Lenes teenagedatter, der ser med sære øjne på Jesper. Hvad er det, hendes blik siger? Er det ensomhed, ligegyldighed eller direkte had, som hendes øjne fortæller?

Jesper tror, at han elsker hende. Det er han nødt til. Hun er del af pakken. Skal han elske Lene, må han også elske Liv, så meget har han forstået. Og det vil han også virkelig gerne.

Men det er ikke nemt. Trods hendes bopæl i samme hus, lever hun sit eget tavse liv. Hun sidder mest af alt bare på sit værelse, gemmer sig bag bøger, skærme og ofte lukkede øjne. Hvad er det, hun vil derinde i tavsheden? Hvad er det, hun skjuler?

Der er noget nærmest uhyggeligt ved hende, tænker Jesper tit. Men han må finde ind til hende alligevel, det ved han. Han må hugge tjørnehækken ned, trodse tornene og redde den sovende prinsesse fra sin døs. For hvis Liv er lykkelig, så ved han, at Lene også vil være det.

*

Jesper blunder en stund på sofaen i stuen, han kan mærke solen ramme sit hår. Det varmer, og udenfor larmer græshopperne. Han trænger til det efter timers arbejde med at få skik på den have, der ellers lå så forsømt hen, indtil han flyttede ind.

Han kan også mærke Lenes blik. Hun betragter ham. Hvad er det, hun tænker? Hvad er det, hun vil have fra ham? Ren kærlighed? En fremtid? Noget andet end den tomhed, hun længe har været fanget i?

Hun kommer nede fra graven, det ved han. Hun siger aldrig noget om sine besøg dernede til ham. Hun vil beskytte ham, det ved han godt. Men det er, som om det bare bliver værre. At de manglende ord kun får mørket frem.

Men han vil heller ikke høre om det. Heller ikke om i aften. Ikke om, at det i aften er første midsommeraften - aftenen, hvor man mindes de døde, inviterer deres sjæle indenfor, lader som om de er i live. Aftenen, hvor man skal mindes *hans* død for fem år siden.

Jesper isner ved tanken. Han ryster og vil det ikke. Kan de ikke bare lade være med at blive i det? Lad nu sorgen forsvinde. Find nu glæden og fremtiden, glem alt det, der var engang, og som aldrig kommer tilbage, hvor meget de end dvæler ved det.

Alt det her er jo blot tomme symboler, tænker han.

"Lad os nu være i fred," hvisker han og kaster et blik ud af vinduet og ned mod den fjerne ende af haven, ned mod Lasse.

Kære spiller

I dette scenarie skal du spille Jesper, en midaldrende mand, der for ganske nylig er flyttet ind hos sin kæreste Lene og hendes teenagedatter Liv i et hus langt ude på landet.

Jesper har i Lene fundet kvinden i sit liv, en kvinde han vil gøre alt for. Hendes lykke er vigtigere end noget andet for Jesper. Eller rettere: Deres fælles lykke er vigtigere end noget andet. Ja, måske er det faktisk hans egen lykke, der er det vigtigste.

Lene er tynget af sorg, efter hendes tidligere mand Lasse døde for fem år siden. Den sorg er stadig til stede, selvom Jesper gør alt hvad han kan, for at Lene skal være glad og føle al den kærlighed, hun har brug for. Men måske forstår Jesper ikke, at den sorg er en vigtig del af hende - at hun ikke er Lene uden den.

Jesper frygter Lasse, selvom han er død. Han frygter alt det, den afdøde står for - den trussel, som den uforståelige sorg udgør for ham. Frygter, at han aldrig kan få Lenes fuldstændige kærlighed.

Hvordan Jesper håndterer denne frygt, er det store spørgsmål for dig i dette scenarie. Essensen af spillet er, hvordan han vil forsøge at gøre alt for Lene - og om det overhovedet kan lade sig gøre. For hvem kan elske fuldt ud? Hvem skal leve, og hvem skal være død?

I løbet af scenariet vil du blive bedt om at fortælle om fortiden. Du skal fortælle om Jespers og Lenes forhold. Om hans forhold til Liv. Du skal fortælle om, hvordan kærligheden var, da de mødtes - hvad det var for hemmeligheder, Jesper ikke kunne trænge ind til. Om hans angst, hans had og hans håb for fremtiden.

Du vil også blive bedt om at fortælle om ensomheden og uvisheden. Hvordan det føles ikke at kunne nå dem, man elsker. Om længsel efter kærligheden, om frygten for at den forsvinder.

Tænk allerede nu lidt over, hvordan det må være at være Jesper. Hvordan det må være at føle sig utilstrækkelig, og hvor stor en angst det skaber.

Og tænk så lidt over, hvordan det må være, hvis den du frygter allermest pludselig står ansigt til ansigt med dig.

Stikord

- Vil for alt i verden gøre Lene - og også gerne Liv - lykkelig. Tror, at han kan hjælpe dem ud af sorgen og videre i livet.
- Blev forelsket i Lenes komplekse sind - men frygter det også.
- Frygter den afdøde Lasse og det savn, som Lene stadig har efter ham. Men kan man virkelig være jaloux på en død mand?
- Vil gerne tæt på Liv, men har svært ved at forstå hende. Hader hun ham, eller kan han blive hendes nye faderfigur? Og hvad vil det betyde for Lene?

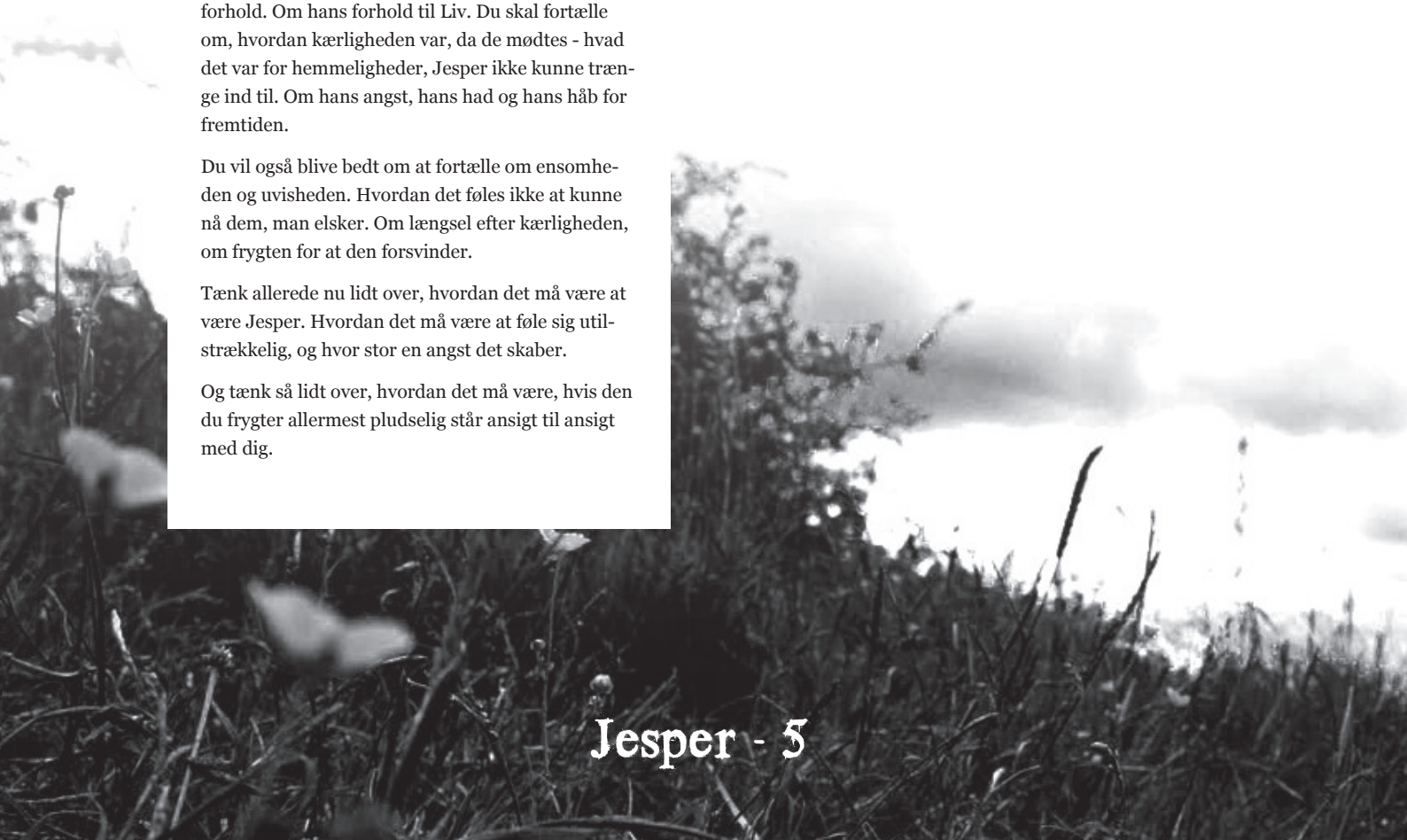

Oversigtsark

Foromtale

Ude på landet siger man, at midsommer er de dødes tid. Når nætterne bliver korte, og lyset aldrig helt forsvinder, kan døden ikke altid holde sit greb. Så kan døde vende tilbage til livet, som om intet er hændt - i hvert fald for en stund.

I et hus langt ude på landet lever Lene og teenagedatteren Liv hver sit liv trods en knugende sorg, der binder dem sammen.

Lasse er der ikke mere, han ligger i sin grav nederst i haven. Her er han kun et trist minde for sin kone og datter. De kunne tidligere finde hinanden i sorgen, men er nu gledet væk i hver sin verden - Lene i forholdet til sin nye kæreste Jesper, der lige er flyttet ind - og Liv i ensomheden og tomme tweets ud i et spøgelsesagtigt cyberspace, hvor ingen lytter.

Men alting ændrer sig, da Lasse en dag vender tilbage til sit hus.

*

Et knugende kærlighedsdrama med gyserelementer om en mand, der en dag rejser sig fra de døde. Forvent tætte scener, svære dilemmaer og ubærlige konsekvenser af kærlighedens valg. Alle scener udspiller sig i familiens hus ude på landet, hvor en tung midsommerstemning hænger over huset. Spillerne spiller hver en af de fire hovedpersoner, som er de eneste fire karakterer i scenariet.

Scenariet rummer både tætte relationsscener, konflikter og en række fortællesekvenser, hvor spillerne uddyber rollerne og fortæller om tiderne, der er gået forud.

Forventet spilletid: 4-6 timer

Antal spillere: 4 + 1 spilleder

Stikord: Intenst kærlighedsdrama, gyserelementer, kammerspil, magisk realisme

Spillertyper: Du elsker komplekse roller og intense relationer, hvor intet er let og ligetil. Du holder af stemning og drama på samme tid og er ikke bange for store følelser og svære dilemmaer. Du er også glad for at improvisere og uddybe dine karakterer gennem fortælleelementer.

Spilledertyper: Du skal holde af at sætte en stemning, give spillerne relativt frie rammer og ikke være bleg for at klippe for at komme videre. Du skal elske at læse spillet og de små detaljer og hele tiden kunne vurdere, om en scene skal klippes eller holdes lidt endnu. Og så skal du elske at stille spørgsmål til spillerne, så de udfolder deres karakterer og deres fortid mere og mere.

Om forfatteren: Mikkel er en gammel rotte i Fastaval-regi, hvor hans scenarier de sidste tyve år har kredset om store følelser, uhyggelig nordjysk socialrealisme og forskellige genreeksperimenter. Mikkel er familiefar, freelancejournalist og drømmer om at flytte ind i det hus på landet, som dette scenarie udspiller sig i.

Sprog: Roller på dansk engelsk, selve scenarieteksten er kun på dansk

Alder: 15+

Før spilstart - Briefing og casting

Grundkonceptet

- En familie på landet. Lene og Liv i sorg. Lasse døde for fem år siden. Jesper er netop flyttet ind, da Lasse vender tilbage.
- Persondrevet kærlighedsdrama. Overnaturlige elementer. Fokus på følelser og relationer.
- Det overnaturlige sætter stemning og påvirker historien. Handler ikke om at forklare, benægte eller bekæmpe det.
- Ingen forklaring på, hvorfor Lasse vender tilbage.
- Ikke bestemt hvorfor Lasse døde.

Spillestilen

- Udspiller sig over tre dage ved midsommer - adskiller sig fra virkelighedens sankthans.
- Tre akter. Midsommertraditionerne udgør skelettet.
- Du sætter enkelte scener og klipper, men det er det interne spil, relationer og følelser, der styrer spillet.
- Alle scener i og omkring huset.
- Spilles åbent. Ingen hemmeligheder eller uden-for-døren spil.
- Ikke andre karakterer end de fire hovedroller. Omverdenen er ikke relevant.
- Kronologisk, men du vil stille spørgsmål og bede spillerne fortælle, bl.a. om fortiden og det indre liv.
- Et underspillet scenarie. Blikke og det usagte. Langsomt tempo, næsten dvælende. Du får spillet til at skride fremad. Du klipper, når det er relevant.
- Helst spilles som rundt-om-bordet-rollespil, men gerne med krop og brug af rummet.

At fejre midsommer

- Fejrer at lyset er på sit højeste, dagene er lange, nætterne korte.
- Tre dage.
- Første aften er lyset stadig på vej til sit højeste.
- Anden aften - selve midsommeraften - er lyset nu er på sit højeste. Natten så kort, som den kan blive.
- Tredje aften er mørket igen på vej.
- Man mindes de døde. Man sagde, at pga. lyset har døden svært ved at holde fast i sit greb. Sætter billeder frem, laver livretter og dækker op til de døde. Slutter af med et stort bål, der holder på de døde, indtil det brænder ud.
-

Opvarmning

- Dramaøvelser - associationslege ved ordene 'død' og 'grav'. Fortæl om midsommertraditioner. Hvem ville spillerne ønske vendte tilbage fra de døde?
- Øv spillestilen: En scene, hvor Farmor lige er død. Hendes to voksne børn og to børnebørn ved lejet. Beskriv hende, fortæl om oplevelser. En andens perspektiv. Hvorfor havde den fjerde det anderledes?

Casting og individuelt briefing

- Spørg om spillernes præferencer og spillestil.
- Fortæl om rollerne - både personlige kendetegn og krav til spillestil.
- ***Lasses spiller***: Er god til stemning og at fortælle. Kan spille på hans usikkerhed ved tilbagekomsten. Ydmyg og søgende, men kan også skrue op for intensiteten med følelser og drama.
- ***Lenes spiller:*** Balancegang og livserfaring. Kan forstå dilemmaerne og det komplekse i kærligheden. Ansvarsfølelse og følelsen af at have svigtet Liv. Spille følelser, uden at kamme over og uden at blive for selvoptaget og usympatisk.
- ***Jespers spiller:*** Skabe konflikt og skubbe til dramaet. Forstår forelskelsen og jalousien. Kan spille respektfuld over for de andre , men kan også kræve sit.
- ***Livs spiller:*** Har det fint med at være tilbageholdende og stille. Kan skabe intenst spil og skubbe til de andre med kommentarer. Har overblik. Forstår Livs ensomhed, uden at overdrive teenage-følelser for meget. Kræver opofrelse og finesse.
- Tal med spillerne én ad gangen. Hvordan opfatter de rollen? Giv et par gode fifs og tal om, hvad rollen kræver.

Hovedtemaer og konflikter

Døden og graven

- Kulde fra Lasse den første aften.
- Lasse: Hvordan er det at være død, at ligge i en grav?
- Liv: Hvordan forestiller du dig døden?
- Graven som vigtig location. Hvordan tager den sig ud?

Sorg

- Lene og Liv: Fortæl om sorgen. Livet uden Lasse. Dagligdagen, sengen alene. Ingen far.
- Hvornår var sorgen værst? Nogensinde i baggrunden?
- Dagligdagen vs. højtiderne.

Mindet om Lasse

- Passer minderne sammen med den Lasse, der vender tilbage? Er minderne retvisende?
- Konkrete situationer i spillet - er det sådan, de husker Lasse?

Meningen med tilbagekomsten

- Ingen ved hvorfor.
- Lasse er søgende og afventende - især i starten.

Lenes to mænd

- Gør Lenes valg svært.
- Gør plads til begge mænd kan vise deres kærlighed - og også hendes.
- Hvorfor elsker hun dem?
- Scener på tomandshånd - og scener med alle tre.

Jespers jalousi og angst for Lasse

- Ok at være jaloux på en død?
- Jesper ønsker at være andet end en ny Lasse.
- Afmagt og angst over for Lasse.

Lenes følelse af at svigte

- Lene har dårlig samvittighed. Har været for optaget af sin egen sorg, Liv har trøstet Lene - ikke omvendt.
- Svigter Lene Liv med sin kærlighed til Jesper? Følger hun bare sine egne behov?

Lasses svigt af familien

- Har Lasse svigtet ved at være væk?
- Er det hans egen skyld?
- Føler de andre sig forladt? Har Jesper været der for dem i stedet?

Livs ensomhed

- Forstår de andre Livs ensomhed?
- Formår Liv at tage imod omsorg?
- Brug de sociale medier til lade Liv komme til orde.
- Historier om Spøgelse-Ven fra barndommen.

Livs ønske om at hjælpe sin mor

- Liv vil hjælpe sin mor - men har glemt sig selv.
- Lene: Hvordan er det, at Liv altid har været der for dig?
- Liv: Hvordan hjalp du din mor? Hvorfor var det hårdt?

Livs faderroller

- Er der plads til Lasse? Lukker hun ham ind?
- Tvivl, savn og følelse af at være forladt.
- Giv plads til at både Jesper og Lasse kan nærme sig hend- og til at hun kan nærme sig dem.

Første akt - Lasse vender tilbage

Spilletid max. 2 timer. Plads til at etablere relationer og stemning.

Lummer sommeraften, pludselig kulde. Koldt ved Lasse og graven.

Første midsommeraften

Nætterne så korte, at de døde kan overskride tærkslen. Lys i vinduerne for at vise vej. Billeder af de døde, mad til dem.

Scener

Introduktion af hovedpersonerne

Lasse ved sin grav. Kan se huset

Lene er i køkkenet, forbereder middag til minde om Lasse.

Liv på sit værelse.

Jesper er i stuen - eller måske hjælper han i køkkenet.

Forberedelser til middagen - klip til Lasse i haven

Hverdagsagtigt, de små ting. Snart er der mad. Kom nu ned Liv.

Lasse i haven. Sanseindtryk. Nærmer sig.

Lasse viser sig

En død mand dukker op. Hvad nu?

Træk gerne scenen. Famlende.

Middagen

Lasses livretter på bordet. Forventninger og følelser.

Hvad sker der, når Lasse pludselig er der?

Giv god tid.

Resten af aftenen

Scener to og to. Kærlighed og konflikter?

Beskeder i cyberspace?

Sært, uvirkeligt og underspillet.

Fortæl gerne, hvad der sker - spil ikke alt udd.

Klar til natten

Godnat-scener - ligge-i-sengen.

Hvem sover hvor?

Stikord og tips

Lasse

- Forundret og forvirret over at være blandt de levende. Famlende.
- Alting er velkendt og alligevel sært og næsten nyt.
- Usikkerhed.

Lene

- Markerer hun femårsdagen, som hun gerne vil? Hvad forventer Liv?
- Hvordan har Jesper det med det hele?
- Spil på usikkerhed og forvirring.
- Gensynstårer? Frustrationer over, at Lasse kommer tilbage? River han op i sår?

Jesper

- Hvad er hans plads, når det handler om en afdød mand?
- Hjælpsom eller på tværs?
- Fremmed i sit eget nye hjem.
- Hører Jesper egentlig ikke mere til i huset, end Lasse gør? - har Lasse måske ikke været fraværende i fem år?

Liv

- Er hun ligeglad, eller forventer hun sammenhold og fælles minder på denne aften?
- Plads til, at teenagepigen kan vise sig. Tweets og tanker.
- Glad eller skuffet, når Lasse vender tilbage? Har han svigtet hende?
- Svært at finde sin plads.

Anden Akt - En slags dagligdag

Spilletid max. 1 time. En form for normalitet - roller og relationer skal genforhandles. Almindelige gøremål.

Snigende fornemmels af, at noget er galt.

Idyllisk sommervej, morgendug og igen lummert hen mod aften.

Anden midsommeraften

Sommerens højdepunkt. Afslapning, lave ting de døde holdt af.

Scener

Morgenstund og morgenmad

Hvem vågner hvornår og hvor? Morgenmad, godmorgen-hilsner, kaffe. Hvem tager kontrol, hvem sidder hvor?

Gøremål og traditioner i løbet af dagen

Små scener fra dagen. Almindelighed. Opbygge konflikter.

Måske gåtur, kroket med gravudsigt, brændehugning. Hvem steger bøffer, tænder grill?

Efter aftensmåltidet - Noget skal ske

Fortæl, hvad der sker til middagen.

Den trykkende stemning tager til. Lummert, svedigt. Der er dis ved graven, opdager en af rollerne. Noget er forandret.

Snigende fornemmelse hos Lasse - det kan ikke blive ved.

Måske beskeder fra @spøgelse-ven.

Endnu en nat

Scener, der understreger ubehaget og konflikterne - en-til-en-scener.

Hvem går i seng hvornår? Sover hvor? Kan alle sove?

Stikord og tips

Lasse

- Hvad er Lasses rolle nu? Hører han til - eller er han i vejen?
- Alene-scener med Lasse og Lene - Lasse og Jesper.
- Stadig tilbageholdende? Tilbageerobre sin rolle som Lenes mand og Livs far?
- Hvordan var det, da han var i live - kontra nu?

Lene

- To mænd, hun begge elsker, er under samme tag?
- Usikkerhed - over for kærligheden og Liv. Tvivlen?
- Mere og mere forvirret og frustreret over kaotiske følelser.

Liv

- En-til-en-scener med Liv og de voksne. Hvordan taler de med hende? Udtrykker hun følelser, eller trækker hun sig?
- Ønske om at gøre mor glad.
- Så tvivl om forholdet til de faderroller?
- Spørg til da Jesper kom ind i hendes mors liv - igen en mand i huset.

Jesper

- Måske ved at blive fortrængt fra sit nye hus. Lad ham kæmpe imod.
- Kan vise sit værd i de praktiske gøremål.
- Skab bånd mellem Jesper og Liv, hvis Lasse får for meget plads - og omvendt. Sæt scener mellem dem.

Spørg mere ind til fortiden

- Spørgsmål om fortiden til at skabe balance - mellem rollerne, og i forhold til sympati.
- Spørg ind til Lasse og Lenes forhold - også de mindre romantiske og lykkelige sider.
- Hvordan mødtes Jesper og Lene? Deres forhold? Første gang Jesper var i huset.
- Sorgen og meningsløsheden - især hen mod slutningen af anden akt.

Tredje akt - Graven skal fyldes op

Spilletid max. 1 time. Klimaks. Svære valg og store følelser i fuldt flor.

Graven står åben.

Endnu mere trykkende, men også isnende koldt ved graven. Lasse er ved at være kold igen.

Tredje midsommeraften

Mørket på vej tilbage. Stort bål markerer slutningen og holder på lyset en stund.

Scener

Knugende morgenstund - åben grav

Endnu en morgen - hvem sover hvor, kaffe, godmorgen.

Graven står åben, er der en der opdager. Dybt hul, jordbunker. Nogen skal lægge sig der.

Forberedelse til midsommerbålet

Diverse gøremål som afsæt til scener. Findes pinde, hugges brænde, skaffes tændvæske.

Hvordan plejer det at være? Kontra nu?

Midsommerbålet

Flammer lyser op helt ned til graven. Sollys forsvinder, bålet tager over. De døde nu kun tilbage på lånt tid.

Nu er det klart, at der skal lægge sig en i graven. Og at det ikke behøver være Lasse.

Gør det klart for spillerne. Måske besked fra @spøgelse-ven.

Det svære valg - hvis der da er et valg

Måske et oplagt valg - eller er det svært? Sørg for følelser og drama.

Tårer og konfikter og svære dilemmaer? Undgå taktik og rationelle valg. Ingen direkte stoleleg. Brug spørgsmål og små delscener til at sætte tryk på.

Ned i graven

Tid til afsked, kys og kram, og sidste forsøg på ændring. Undgå begravelsesscene.

Efterspil og epilog

Afrund spillet med små scener. Hvem ligger i Lenes seng? Liv? Næste morgen. Hvordan er der nede i graven?

Stikord og tips

Lasse

- Gør graven mere og mere nærværende - kalder nærmest på ham. Fortæl om at ligge deri - at vende tilbage? Ensomheden, kulden, tomheden?
- Hører han virkelig til her? Måske bør han vende tilbage til døden.
- Vil han kæmpe for Lenes kærlighed til det sidste?
- Kan han forlade sin datter igen?

Lene

- Afklaret omkring ønsker for fremtiden? Kan hun træffe et valg? Hvem vil hun leve sammen med?
- Kan hun hjælpe Liv til at få det bedre og blive mindre ensom? Fortjener hun at være sammen med sin far i stedet for mor?
- Kunne Lene ofre sig selv for ikke at ofre en af de tre andre? Sætte andres behov foran sine egne?

Liv

- Virker den åbne grav tillokkende eller skræmmende? Kunne hun vælge døden?
- Fortæl om tanker om døden?
- Hvad tænker hun om fremtiden? Tror hun på den? Føler hun sig endelig set og forstået?
- Hvordan kan hun bedst hjælpe sin mor, far og Jesper?
- Hvem vil hun i hjælpe? De andre eller sig selv?

Jesper

- Offensiv for at slippe af med Lasse? Eller mere i defensiven? Hvordan med Lasse og den kærlighed og fortid, som Lene deler med ham?
- Hvor højt elsker Jesper Lene? Kunne han ofre sig selv for hende - og måske for Liv?
- Kunne han være faderfigur for Liv? Kan de leve sammen?
- Fortjener Jesper et liv med Lene?